

GÖTATRÄNGAREN

Pris 2 kr.

1957

Studio Kays kort
skaffar mig en flicka fort

Studio
KAY

DAHLINHUSET

Ingång från Långgatan 20, 1 tr. till vänster. Tel. 5050

Ur innehållet

Välkommen till försvarsutställningen	1
Underofficerskåren 50 år	2
Litet om maskinell hantering	3
Skydd mot atombomb	4
Att vara soldat	5
Från Korea	6
FN-veteran berättar	8
Trängofficer på fallskärmsjägarakolan	9
Oravais	10
Albin d. v. s. mc m/42	12
Värnpliktiga trafiksoldater	13
Spanien	14
Nya officersaspiranter	17
Belöning åt duktiga soldater	18
Skytte, idrott och motorsport	19
Sekreterarens spalt	20
Ur regopärmen	22
Redaktören på jakt	24

Omslagsbilden: Infarten till Kungl Göta trängregemente. I förgrunden trafiksoldat, teckning av befälseleven Jan Boethius.

AB

Mauritz Larsson

Tel. 288 SKÖVDE Tel. 1018

FÄRGER

FERNISSOR

ARTISTMATERIAL

TAPETER

TEKNISKA ARTIKLAR

STJÄRNMÄRKET
+ MÄRKESURET

100%-ig
kvalitetsgaranti

Stjärnmärket i vår affär och våra välkända markesur på disken garanterar Eder marknadens bästa ur inom önskad prisklass.

Olof Pagoldh

Hertig Johans gata 14, Skövde

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl. Göta trängregementes kamratföreningar i Skövde, Göteborg och Malmö

Adress: T 2, Skövde.

Tel. 2390

Postgiro 95882.

Huvudredaktör och ansvarig utgivare: Kapten TAGE BODEMARK

Välkommen till
Försvars-
utställningen
i Göteborg 12-15
september 1957

Kamratföreningarnas arbetsutskott för försvarsutställningen i Göteborg i arbete måndagskvällen den 11 mars 1957. Fr.v. sekr. B. Åkerholm, kvällens ordf. Bertil Nilsson samt utskottets ordförande, friherre Nils Palmstierna.

Med en känsla av att något borde göras för försvaret beslöt kamratföreningarna i Göteborg att anordna en försvarsutställning. Från högsta militära håll bifölls denna tanke och en av de största försvarsutställningar kommer att anordnas i Göteborg under tiden 12-15 september 1957. I förhoppning att denna skall stärka försvarsviljan hos vårt fredsälskande folk, vill bestyrelsen tillsammans med Armén, Flottan och Flyget visa det yppersta inom försvaret. *Trängen intar där en icke ringa plats.*

Med ett välkommen till Göteborg och en förhoppning att aldrig isande vindar må bryta Din försvarsvilja, Ditt värnande om Egen härd, tackar jag för förmånen att tjäna regementet, samt att i fortsättningen få räknas in i dess kamratkrets.

Bertil Nilsson

Underofficersskåren 50 år

Av Underofficersskårens sekr.

Secg. K. G. Ljungquist.

Dyrt att vara populär.

En halvsekeljubilar blir av gammal god tradition alltid föremål för hyllning och uppvaktning, och så hände också med denne 50-åring. Jubilaren övervägde visserligen på ett tidigt stadium att avresa till okänd ort, något som anses vara väldigt fint, men ställde det sig i detta fall något komplicerat och så blev det som det blev. Brukligt är i dessa sammanhang att på födelsedagen mottaga hyllningarna för att vid senare tillfälle rusta till kalas och därefter göra den bittra erfarenheten att det är dyrt att vara populär. Jubilaren gjorde emellertid här nästan tvärtom, bjöd alltså till fest och förlitade sig på att åtminstone några skulle ha förstånd om hur det förfäres i dylika fall. Friskt vågat, hälften vunnet var tydligen mottot för denne livaktige och raske 50-åring, som i intervju med signaturen uttryckte bestämt att han hade för avsikt att överleva även sin hundraårsdag. Kanske det, ja! Men nu över till festdagen.

Uniformer, sablar och helskägg
lyste med sin frånvaro.

Hur välregisserat det hela än var, kan man alltid finna anledning till påpekande. Varför öppnades inte festligheterna på Hotell Billingen med "Träd in, träd in," ur Kung Heimer och Aslög? I spetsen för gästerna kom dock General Björck! Förresten vad var det egentligen för en civil samling, som slog sig ner vid det vackra middagsbordet? Var fanns uniformerna, sablarna, helskäggerna för att nu nämna några av de fordomdags så nödvändiga attribut förutan vilka ingen militär med anseende kunde tänkas uppträda. Ack ja, tiderna förändras sannerligen. Bortsett från dessa små funderingar blev emellertid fortsättningen utan anmärkning. En i sanning god idé kunde jubilaren inhösta, då bestämt var att ev. tal och uppvaktningar skulle läggas rum innan någon fick förse sig av bordets läckerheter, dymedels förhindrande dels matens gradvisa kallnande, dels snapsens dito värmande. Förresten fanns det ingen mat på bordet, så då så. Talen blevo många — en del kanske för långa — men de flesta föredömligt korta.

General Gottfrid Björck håller tacktalet. I förgrunden regementchefen och underofficersskårens ordf., fanjunkare Stig Lingnert.

Bertil Nilsson från "Götet" med
flaggan i topp.

Förbundsordf. var först i talarstolen och spred ut några lika aktuella som brännande uoffproblem. Det kan väl inte ha varit något av dessa, som sedermera blev upphov till den brand som tyvärr härjade hotellet? Och så kom Chieffen — ja överste Sandberg om ni så vill. Han erinrade om det gagnarika arbete jubilarer nedlagt till frömmen för regementet och överlämnade dess plakett i guld — en utmärkelse, som sannerligen är lika sparsamt förekommande som ett lass grus på garageplan. Från Officersskåren överlämnade Chieffen ett par silverkandelabrar. Kamratföreningens ordförande i Göteborg, Bertil Nilsson, talade och överlämnade ett bordsstandar med kamratföreningens fana i miniatyr. Tandl. Söderlund sköt in en 5-etta genom att som minnesgåva skänka en silvertallrik. Från kolleger runt om i landet framfördes gratulationer, men saknades dock T 3 beroende på att skidföret vid denna tidpunkt tog slut redan i Ope — förlåt Bräcke.

Intresse för vatten ej hinder för
vin i bägaren.

T 1 fick nu överta förmedlarens roll, en sak som denne klarade med glans, men

visste inte T 3 att T 4 hade en Isendahl, som åtminstone till namnet bättre varit lämpad? Men för all del, det räckte med vad denne man från sydligare nejder hade att säga. I ett mycket välformulerat tal försökte han efter bästa förmåga uttrycka sig på vårt vackra tungomål, men signaturen var säkerligen inte den ende som hade besvärigheter med översättningen. För Karlsborgskamraterna överlämnade en Quist en kvast jämte tallrik o. följdes därefter av FCTF o. FCPF el. tvärtom. Någon av dem representerade emellertid av The o från. Och så blev det stan's tur. Uppdykande bakom podiet hällde Lake vin i bägaren trots sitt allt uppslukande intresse för Vätternvatten. Det hela slogs så ut i full blom genom att Sjöblom uppvaktade för uoffsällskapet. Allt detta drog helt naturligt ut på tiden och jubilarer fick sannerligen erfara att det ingalunda är lätt att vara en betydande person. Kårordf. Lingnert hade en nog så ansträngande marsch fram och tillbaka vid avhämtandet av alla presenter. Till allmän förskräckelse och till stor förtret för den som redan drömmande hängivit sig åt kommande läckerheter tutade så musikskåren regementets gamla och nya marscher, vilket innebar en av kvällens få enskilda ställningar. Efter detta hörbara avbrott kunde så äntligen middagen börja,

Litet om maskinell hantering

— En tillbakablick på ett utbildningsåc — av befälseleven Beetil Veang.

Det året var det sjätte som konung Gustaf VI Adolf regerade över Sverige och det första som landshövding Fallénius var Kungl. Befallningshavande i Skaraborgs län. Det året var general Bondes näst sista som milbef över III. milö och det fjärde året som överste Sandberg hade befälet över Kungl. Göta trängregemente.

Året var 1956, och världen hade hjälpligt hankat sig fram till sista veckan i den månad, som är årets fjärde. Hade man frågat öfuir Karlsson på regexp. vilket datum man skrev när 1956 års, T 2 tilldelade och A-grupperade befälselever började "roppa in" i Götasalen, skulle man ha fått till svar något i stil med den 24. april och att tiden trots allt går.

Hur kan en fästnö älska någon i en omilitärisk kōmassa.

Min uppfattning må förefalla orättvis och hård, men jag vet mig aldrig någon sin ha sett det manliga släktet fulare representerat än av den långa och brokiga kōmassa, som den dagen stod att upptäcka lättjefullt och omilitäriskt lutad mot utrustningsförrådets gula långsida. Hur någon förälder, fru, fästnö eller flamma kunde älska och omhulda någon i den där kōn, föreföll mig då alldeles ofattbart. Nävill, arméns enhetliga klädedräkt till trots, ur massan utkristalliserade sig så småningom efter 10 månaders gemensam hemvist individerna, och mångt tillfälle gavs, då jag måste konstatera att inget var mera felaktigt och överilat än ovan relaterade reflexion. Detta gällde i synnerhet de 28 män som i officiella sammanhang och

och deltagarna ägna sig åt enskilt tutande. Kalkon utgjorde huvudrätten och efter diverse andra rätter talade och tackade General Björck med vackra och välinspirerade ord. Efter middagen var allmän samling kring småbord, där säkerligen historiernas mångfald fingro trångt med utrymmet och där minnenas kavalkad fick övergå i galopp för att medhinnas. Och varför inte sätta stopp för dessa rader med en historia:

Serg Ullström, hård och fruktad, var ingen älskare av aspiranter. Nyutnämnde Fänrik X, som varit illa utsatt av U. tänkte på revansch och när de två möttes utspann sig följande samtal:

Fänrik X: "Nu har jag en högre skola och kan mycket mera än sergeanten."

Serg. U. tittande på fänriken uppifrån och ner: "Det kan väl hända, men det där gröna sitter kvar".

kretsar, vågar jag hoppas med vördnad och beundran (?) talades om som 2. plut, 6. komp. 27 trevliga rejäla hedersprickar, intygas härmed av den 28:de.

Första gång en pluton utbildats i maskinell hantering.

Den ärade läsaren (se föreg. parentes i ämnet) förmärkte kanveta ett uns struntviktig skrytsambet i sista avdelningen. Med vilka misstrogna och häpna miner och förvåningshöjda ögonbryn skall då icke följande påstående mottagas: 2. plut, 6. komp, modell 56—57, var ganska enastående icke blott vid Kungl Göta trängregemente utan även inom hela svenska krigsmakten! Låt mig genast skynda att förklara närmare, innan stormen av protester från sårade svenska krigarhjärtan ännu hunnit bryta ut. Nästa avdelning, om jag får besvära!

2. plut, 6. komp var unik såtillvida att vi var den första ammunitionsplut i vars utbildning ingick vad man enklast kallar "Maskinell hantering vid etappamförråd". Syftet med denna lilla verbala komposition är att ("I kåseriform, tack", bad redaktören) klagöra eller rättare reda ut vad "maskinell hantering" innebär.

Hej på er, ni på bilpluton!

Låt mig då i korthet erinra om den långa väg ammunitionen går innan den når fram till infanterisoldaten Karlsson och hans bössa vid fronten. Från centrala anstalter transporteras den i enhetskollin och per lag eller och långträdare till ett etappammunitionsförråd, varifrån den forslas till brigadammunitionsplats. Här slås enhetskollina sönder och behandlas i fortsättningen "lädvis". Nästa hållplats i servicekedjan är bataljonsammunitionsplats och sista anhalten är skytteplutonens tross, där bemärlde Karlsson själv kan hämta vad han behöver i ammunitionsväg.

Det låter skäligen enkelt. Det är det inte. Men låt oss inte gå in, än mindre hänga upp oss på detaljer, utan koncentrera oss på vad som är av förhanden varande intresse, tjänsten vid ett eappamförråd.

Vid transporten från en central anstalt till ett etappamförråd inträffar det lätt, och ofta fruktat jag, att ett eller annat enhetskollin genom ovarsam behandling av okvalificerade (Hej på er, ni på bilpluton!) krafter, andra möjligheter till malörer att förtiga, sönderfaller i sina beständdelar. Det är bland mycket annat vår uppgift att taga hand om dylika "fall", och detta var en av anledningarna till att vi

stod ute i Hasslum och slet, när det på programmet i kompanikorridoren stod "Bandning av enhetskollin".

Vid bandning av enhetskollin är processen följande: Man förser sig med en av lämplig storlek varande lastpall, och har då att välja bland 10 reglementerade och nummerade storlekar. Lastpallens storlek anpassas naturligtvis efter de i det blivande enhetskollits ingående amlådornas längd, bredd och höjd. Lastpallen placeras så å stadigt underlag, varefter staplas ordentligt å densamma ett sådant antal "smäkollin" att enhetskollit kommer att väga cirka 1 ton. 16 mm stålband framtagas nu och två band slås på tvären och dito antal på längden. Vid sträckningen och fastnitningen av banden använder man sig med fördel av en s. k. cyklop. Enhetskollit är därmed färdigt, och svarare var alltså inte proceduren.

Cyklophandhavare med barnsjukdom.

Våra inledande försök på det här området präglades liksom alla och allting på det elementära stadiet, av en hel del "barnsjukdomssymptom". Banden hade vi i början en benägenhet att spänna på tok för hårt. Följden blev att banden sprang upp med olustigt spänstig snärtighet och slog den arme cyklophandhavaren-bandaren i bästa fall på fingrarna och så oskyldigt att endast blodvite uppstod. Omsättningen på Salveplast var stor, bandarens uppgift ingalunda eftertraktad, och en viss respektfull försiktighet kunde förmärkas i soldatens attityd. Någon travesterade:

Javisst gör det ont när banden brista varför skulle annars vären tveka?

Soldater i allmänhet har och i synnerhet soldaterna på 2. plut, 6 komp, hade en medfödd förmåga att snabbt anpassa sig efter omständigheterna och finna ut absolut enklaste sättet att lösa en förelagd uppgift. Och nu är tiden mogen att introducera några siffror i bilden.

Till milbefs planerade slutmanöver, som Kung Bore genom sin motvillighet att släppa till erforderliga köldgrader dock satte P för, skulle vår pluton bända 200 enhetskollin. Plutonen uppdelades i arbetslag om 6 man i varje, och ett av dessa arbetslag (min blyghet förbjuder mig om tala vilka som där ingick) lyckades under det första middagspasset i oefaren klumpighet åstadkomma endast fyra enhetskollin. Samma arbetslag (jag hänvisar som hastigast till sista parentes) bandade tre dagar senare, i helig älska av någon anledning visserligen, men ändå, 16 kollin på en och en halv timme. Slå det den som kan!

Om man är förståndig, och det är soldaten, så inser man genast att enhetskollin inte bör lastas, lossas, eller på annat

sätt angripas, med handkraft, detta sagt med all respekt för korporal Beckerdal. Därmed är jag lika osökt som elegant inne på de geniala apparater som går under benämningen gaffeltraktorer.

Att köra gaffeltraktor rena avkopplingen trodde jag!

Höjden av på samma gång lantlig harmoni och världslig enkelhet har för mig, stadsbo av födsel och ohejdad vana, alltid representerats av en äktsvensk bonde, som mot en bakgrund av en vårskär skymningshimmel per gårdens traktor plöjer, vältrar eller harvar ett stycke av sitt jordagods, då och då kastande en hastig blick bakåt för att utrona huruvida plögen, vilten eller harven fortfarande hänger med eller kanske för att glädjas vid anblicken av den svartluckra jorden. En bild av maktlig enkelhet, inte sant?

Det föresvävade mig därför när fänrik Byström, vår plutonchef, första gången nämnde ordet gaffeltraktor, att vår utbildning å desamma var absolut något att se fram emot. Att lära sig köra traktor måste bli rena avkopplingen, tänkte jag i min enfald. Nu vet jag bättre.

Den dag sergent Rhodin, efter en inledande teoretisk utläggning, beordrade v.-korp Vrang att gränsla en gaffeltraktor och inför plutonen praktiskt demonstrera lastning och lossning av enhetskollin från lastbil, torde fortfarande dröja kvar i mina kamraters minnen som en av utbildningsårets verkliga höjdpunkter. Det faktum att jag var alltför intrasslad och upptagen av spakar och pedaler plus traktorns stänkande gjorde att jag aldrig förunnades höra serg. Rhodins kommentarer till mina klumpiga förstlingsförsök. Mina kamraters försök att repetera sergeantens i vanlig ordning välvalda, originella, spirituella och gisslande ordvändningar var svaga och fåfänga. De kunde endast försäkra mig att så mycket roligt har så många på så kort tid sällan haft åt en enda man. Endast några ord urskilde jag från traktorsitsen, där jag sökte göra mitt bästa i svettig förvirring, någonting nämligen om en cykel!

Behagligt liv bakom en ratt, med undantag av gaffeltraktorns.

Det är säkerligen ett i befälskretsar ofta omvittnat förhållande att soldaten aldrig mår så väl eller finner livet så behagligt som bakom en ratt. Detta gäller icke vad beträffar gaffeltraktorer. Vid ej få tillfällen förekom det, att en man, som tagit en timmas törn bakom traktorratten var tvungen att bevekande be någon av oss andra att ta vid ett slag. Alltid var det någon, som kände medömkan vid åsynen av en nästan genomsvettad skinnrock, som lite småhuttande i vinterkylan lunkade

bort och embarerade traktorn, avstående sin plats i langarkedjan, utefter vilken 62-kiloskollin passerade stup i ett, för att avlösa en tacksam och utmattad traktorförare.

En gaffeltraktor är en helt vanlig traktor, utrustad med hydraulisk lyftanordning av gaffeltyp. Vid ett upplag av ammunition vid ett etappamförråd ligger enhetskollina i solfjäderaktiga stringlor, och varje amslag har sin stringla. Påpekas bör att skogsterrängen vid upplagen kan vara hur eländig som helst. För att förebygga insyn från luften är traktorföraren tvungen att hela tiden hålla sig i från början

Från tillämpningsövning med atombomb, torsdagen den 31

Bombexplosionen i hökensåsskogarna blev ett storartat skådespel.

Tro mig eller ej, men T 2 atombomb-anfallsövning i Tidholmstrakten utlöste en nog så ettrig tidningspolemik, där t o m vår ärade kollega "Expressen" var inblandad. Den intresserade hänvisas till T 2 urklippsbok, förvaltd av öfver Karlsson.

Arkivofficern T 2 tillåter sig, som neutral iakttagare, få föreslå stadsmuseet i

bestämda hjulspår. Vid lastning måste föraren backa intill kollina och medelst två spakar, varmed lyftanordningen regleras, köra in de två gafflarna under lastpallen (användningen av vilken vi nu förstår). Det må synas en utomstående, att

hela regementet i skydd mot januari 1957 på Håkensäås.

Atombomben sätter käpp i hjulet för bilföraren.

Röjningsmanskapet redo!

(Foto Västgötabladet, Tidaholm.)

den lilla förtjusande staden Grönköping som lämplig arkivlokal för originalhandlingarna i målet. Men fråga först borgmästare Märten Sjöqvist, polis Paulus Bergström och författaren Alfred Vestlund, som har överinseende över museet!

förarens uppmärksamhet i det ögonblicket ägnas endast och allena åt problemet att få kollit på gafflarna. Icke så, ty kopplingspedal, två bromspedaler, ett gasreglage, en ratt och två växelpakar (med växlar fram och bak) kräver samtidigt

skötsel. Lägg därtill att allt skall gå i rasande tempo. Så fort kollit gripits går det framåt igen, och under färden fram till den väntande bilen hissas kollit upp i flakhöjd. Traktorn måste så backas upp mot lastflaket, och genom "samspel" mellan bilförare och traktorförare sättes kollit ned på avsedd plats. Skogens många träd bör inte försummas utan hållas ett öga på hela tiden. Sådan försiktighet bör vidare präglar arbetet, att inte enhetskollina går sönder. Vid lossning är tågordning-

Att vara soldat

Bataljonschefen, major G. WALLDÉN, bidrager med följande truppsamtal.

Det är viktigt att Du från början av Din militära tjänstgöring har klart för Dig Din uppgift. Förstår Du innebörden och har bestämt Dig för att göra Ditt bästa, är det nämligen lättare att bli en god soldat.

Först och främst måste Du inse att Ditt liv har ändrats. Som civil medborgare kunde Du sluta Ditt arbete och söka annan sysselsättning, när Du behagade. Som soldat har Du icke detta privilegium. Orsakerna till denna skillnad är lätt att inse. De militära förbanden äro lag, som måste utbildas och ständigt vara redo för krig. Om Du och de andra soldaterna hade rätt att komma och gå efter behag, skulle det inte finnas möjlighet för försvaret att vara redo när det behövdes. Om det blev krig skulle således hela nationen vara i fara — Du, Din familj, Dina gran- nar, kort sagt alla.

Värnpliktstjänstgöringen en period av Ditt liv, som Du med glädje kommer att minnas.

Som soldat, måste Du komma ihåg att den viktigaste uppgiften är att lyda befäl- ets order. Du måste lyda dessa order

en naturligtvis den motsatta, ehuru minst lika arbetskrävande.

Att tänka på 32 olika saker på en gång.

Man lär sig snart att sköta och tänka på ungefär 32 olika saker på en gång. Vid slutet av utbildningsåret, vågar jag påstå, löpte vår tjänst vid ett etappamförråd så friktionsfritt, som man anständigtvis kan begära av någonting, som inte smörjs med olja.

Redan kl 0400 lördagen den 16. mars nådens år 1957 var västanvinden vaken och visslade ilsket fram över kaserngården, vars smågrus den rafsade ihop, blandade och gav. Några molngubbar hade stämt möte vid horisonten för att resonera om dagens väder, och moder Sol skräv- lade i smilande överseende ner sitt guld över allt och alla. Den 16. mars slutade utbildningsåret och 2. plut, 6. komp's 28 välutbildade soldater, alla med dagarna ute i Hårslum i friskt och gott minne, försvann från T 2 för att bli vapenbröder i förskingringen. 27 bättre versioner av ovanstående manus hade säkert kunnat erhållas, anser

Bertil Vrang.

Författaren, kapten Wally till höger, tillsammans med överstelöjtnant Petioky, Tjeckoslovakien.

Som medlem av den neutrala övervakningskommissionen vistades jag under första hälften av 1956 i Korea. Detta lilla land, knappt så stort som Norrland, var väl för de flesta av oss föga känt före de dramatiska händelserna där borta 1950.

För att söka lösa en del av de stora problemen, som uppstått i Korea, tillsattes år 1953 en övervakningskommission, bestående av representanter för Polen och Tjeckoslovakien å ena sidan samt Schweiz och Sverige å den andra. Dessa makter skulle vara neutrala, d. v. s. de skulle icke ha aktivt deltagit i de nyligen avslutade striderna.

Kejserligt palats från 1609.

I början av min vistelse i Korea hade vi i kommissionen tillfälle att som de första sedan 1910 besöka det gamla kejserliga palatset Dong Kwan Dai Kol (Östra pa-

därför att Ditt befäl är ansvarigt för alla Dina militära handlingar. Detta innebär icke att Du är slav utan rättigheter. Det innebär att Du är medlem i ett militärt lag och, liksom i ett framgångsrikt (fotbolls-) lag finns det icke utrymme för temperamentsfulla "stjärnor", som önska spela matchen efter sina egna regler. Din uppgift som soldat innebär att Du måste göra avkall på Din personliga frihet för lagets bästa d. v. s. för Ditt förbands bästa. Om Du håller detta i minnet under Din tjänstgöring så skall Du se att Din värnpliktstjänstgöring blir en period av Ditt liv, som Du senare med glädje kommer att minnas.

Allt som har med krig att göra är svårt.

Det innebär inte att det blir ett enkelt jobb. Värnpliktstjänstgöringen kan inte vara enkel därför att allt som har med krig att göra är svårt. Men om Du fullgör Din tjänstgöring efter bästa förmåga kan Du en dag lämna det militära med den övertygelsen att Du har gjort Ditt land

Några glimtar och intryck från Korea

Av kaptenen vid T.2
Georg Wally

latset i Söul). Det är ett ståtligt minnesmärke över en gången tids höga kultur. Anläggningen blev färdig 1404, men totalförstördes vid den japanska invasionen 1592. År 1609 var den emellertid återuppbyggd i all sin forna glans.

Inom det stora området finns 12 olika palats, förutom små paviljonger, samt ekonomibyggnader, sirliga valvbågebroar och ståtliga planteringar. I ett av palatsen står en 5 mter hög tron, Påfågelstronen, med en färgprakt, som ej går att beskriva. Utsockta vaser och meterhöga urnor från Koryotiden i slutet av 1300-talet fanns även att se i en del av salongerna. Metoden att anbringa reliefmönster på kärlets insida är koreanerna ensamma om.

När man sett dessa utomordentligt vackra prov på vad en gången tid kunnat åstadkomma, blev det nästan något av en chock att konfronteras med dagens förhållanden ute bland folket på landsbyg-

gen god tjänst och det är den bästa belöning Du kan få.

Trångt utrymme kräver hänsyn.

Innan Du började Din tjänstgöring var Du troligen medlem i en familj som hade mycket gemensamt. Du och de Dina delade samma rum, nyttjade samma möbler, åkte i samma bil och roade Er tillsammans. Ni kanske arbetade på samma företag och voro överhuvud taget mycket beroende av varandra.

Nu är Du medlem av en stor militär familj. Du lever på ett litet utrymme tillsammans med hundratals andra människor. Alla äter i samma matsal, sover i samma kasern, arbetar tillsammans m. m. Den möjlighet att vara för sig själv, som Du hade i Din egen familj, finns inte mer. Din säng, Din uniform, Din utrustning och Dina personliga ägodelar äro inrymda på en mycket liten yta av kasern. Att kunna leva väl under sådana omständigheter måste med nödvändighet innebära att Du tar hänsyn till och respekterar Dina kamrater.

G. Walldén.

den. Byarna ligger sammangyttrade i skydd av otaliga höjder, som är beväxna med martallar och ekbuskage.

Tillsammans med vår tolk, en f.d. svensk missionär, som i 17 år verkat i Korea och som behärskade språket där, besökte vi ofta en liten by i närheten av Panmunjom.

De minsta hade lärt sig ordet "chewing-gum".

Barnen där var stormförtjusta vid våra besök därför att de alltid fick någon godsak. Även de minsta hade lärt sig att säga ordet "chewing-gum", åtföljt av en bevakande handsträckning. De blev så närstående att de stundom kände utanpå och i våra fickor efter tuggummi.

Hur kan människorna uthärda vinterkylan?

Hyddornas väggar utgörs av en storme små krokiga trädstammar med inflätade grenar och ribbor. I detta grenverk insmäckes sedan som täckning en cementliknande gröt av jord, agnar och vatten. Golvet är jordstampat och ibland täckt med bast- eller rishalmmattor. Taket är belagt med halmmattor, vilka inte direkt kan sägas vara "skräddarsydda". Dörren slutligen är av spaljétyp, överspänd med vitt pergamentliknande papper eller annat täckande material. Ofta är dörren det enda ljusinsläppet. Värmeväggen inomhus är en låg och vid lerkruka, rymmande 10 liter ungefär, med sand i botten och glödande träkol. För matlagning är husmodern hänvisad till en av sten uppmurad grillliknande spis strax utanför husknuten. Platsen är säkerligen vald med hänsyn till brandrisken och bristen på brandredskap. Om man betänker, att Korea med sin 38. breddgrad ligger i höjd med södra Spanien och Nordafrika men med en vinterkyla, som åtminstone i Nordkorea kan jämföras med vad vi har i vårt land, undrar man, hur människorna kan uthärda i sina primitiva bostäder under den kalla årstiden. Sommartid råder däremot en tryckande värme, som i augusti avbryts av regnperioden, vilken är mycket våldsam och orsakar stora översvämningar och skadegörelse.

Huvudsakligen lever folket av ris, men deras nationalett kallas kimchi. Den består av finhackade rädisor, kålrötter och vitkål, nedsaltade i stora lerkrukor och ytterligare smaksatt med purjolök och kryddor bl. a. rödpeppar. Dessa kärll finns utanför varje hus och lukten av en sådan anrättning går inte att skildra. Aptitretande är den minst av allt för oss västerlänningar, men framkallar snarare tårar.

Vid festligare tillfällen dricker männen även den beska drycken ginsengvodka. Den framställes ur en växt, ginsengrot,

som liknar pepparroten, och vars påstådda välgörande ämnen extraheras i sprit. Det är heller inte ovanligt, att en hund befrias från sitt ständiga födosökande för att i stället återfinnas på meny.

Någon boskapskötsel i egentlig mening förekommer inte. Kor och oxar används uteslutande som last- eller dragdjur. Att se en häst är lika ovanligt som att se ett oxspann här i Sverige.

Plagg av amerikanska arméfilar, sista modet.

I vardagslag går både män och kvinnor klädda i långbyxor tillsnörda vid fotlederna. Skärningen på byxorna är egen-

Nordkoreansk klädförsäljare.

domlig, i det att själva byxbaken är väl tilltagen och nedhängande, vilket är praktiskt med hänsyn till koreanens sätt att vila sig. Han hukar sig ned i nigsittande ställning. Klädedräkten är i allmänhet vit, även om kvinnorna ibland till fest bär varta kjolar och gula, röda eller gröna blusar med färggranna band. Men man ser även en hel del koreaner klädda i brungröna plagg av exakt samma färg och material som i de amerikanska arméfilarerna. Detta tyder ju på att koreanen av idag är mycket kvick att tillvarata och använda allt, som han kommer i närheten av, då ägaren inte är närvarande. Självt fick jag erfara den saken i Sydkorea, när golvet i min hydda en gång skulle repareras. En morgon kom två civila hantverkare in åtföljda av en soldat som övervakare och jag fick lämna rummet för någon timme. Vid min återkomst saknades reservoar-pennan, stift-pennan och min tvålask med innehåll samt de båda koreanerna. Eburu militärpoliserna strax efteråt fick tag i dem och gjorde en noggrann undersökning med bl. a. kroppsvisitation och genomletning av deras verktygslådor, återfanns inget av det stulna. Allt sådant som vederbörande inte själv kan använda, går

ut på svarta börsen och förvandlas till valuta som välkommet tillskott i de låga lönerna. Sättet att så ta vara på allt har utvecklats enormt i Sydkorea, där folket vet, att arkebusering endast förekommer vid tillgrepp av kol. Det hände t. o. m. att några järnvägsvagnar med dyrbar last spårlöst försvann en natt. Inte heller förövarna av den stölden lyckades man få tag i.

Människorna i norr skygga för utlänningar.

I Nordkorea däremot har jag, och flera med mig, inte märkt något liknande. Där var de koreaner, som vi kom i beröring med, verkligen pålitliga. Det var t. o. m. mycket svårt att ge bort den minsta lilla gåva med västerländskt ursprung. Folkets respekt för lagar och förordningar torde knappast vara orsaken.

Det är tänkbart, att man inte vill bli komprometterad av att äga sådana utländska artiklar. Människorna i norr var även mer skygga än sydkoreanerna inför utlänningar. Det var nästan omöjligt att få ta ett foto av barn och ungdom. Deras rädsla att fastna på en plåt kan inte bero på religiösa skäl, eftersom ingen religion skall förekomma i norr, utan är nog att härleda från deras mer eller mindre påtvingade åskådning, som man alltid blir påmind om. I varje större samhälle finns det exempelvis här och där högtalare uppsatta, ur vilka tal, sång, marschmusik m. m. strömmar ut från kl. 6 på morgonen till vid 11-tiden på kvällen. Så småningom upphörde man att lyssna till detta oväsen. Koreanerna själva syntes inte heller bry sig så mycket om denna form av underhållning. Den har blivit alltför ensidig med tiden.

Samtliga roller besatta av kvinnor.

Däremot hade nordkoreanska armén vid ett tillfälle under min vistelse därute ar-

Risplantornas omplanteras i Kaesong, Panmunjom.

rangerat ett operabesök för oss i sitt högkvarter i Kaesong, som ligger strax norr om 38. parallellen. Det var den berömda Pekingoperan som gästspelade. Handlingen tilldrog sig i det gamla Kina och skildrade givetvis kärlek i all dess romantiska form. Det hela var synnerligen praktfullt, med vackra gammaldags dräkter och scenanordningar. Samtliga roller var besatta med kvinnor, ett förfärings-sätt som är rätt allmänt i Östern, likaväl som man kan se föreställningar, där män besätter hela rollistan. Genomförandet och instuderingarna av respektive roller är emellertid mästertliga.

Koreanska riset finast i världen.

Som jag förut påpekat lever befolkningen i huvudsak av ris. Odlingen av detta sädeslag bedrivs helt manuellt, precis som den sköts sedan urminnes tider. Vattnet leds in på terrasserade fält, som är omgivna av jordvallar.

I april vidtar harvningen med ett mycket enkelt redskap, som dras av oxar eller kor. Bakom går koreanen i det kalla vattnet barfota och med uppkavlade vita byxor. Sedan sås risornen, som får gro och bli plantor av cirka 15 cm höjd. Om man en solig morgon i maj närmar sig risfälten, ser man en stämningsfull bild av den klarblå vattenspegeln med dess spirande ljusgröna strån. Man hör även ljudet av tusentals lekande grodors kvackande och ser högtidligt spatserande hägrar eller pelikaner på jakt efter de små morgonpigga varelserna.

I början av juni kommer så arbetslagen ut på fälten. Vanligen är det kvinnor, av vilka en del rycker upp plantorna, som står där tätt som i ett nälbrev, och buntar ihop dem. I en annan grupp går man med 1,5 meters lucka över hela fältet och sätter i snörräta rader ut plantorna i den fortfarande vattendränkta jorden. Härtill krävs mycket folk. Arbetskraft finns dock i överflöd, 10 miljoner människor i norr och 20 i syd. Till att klara av upprykning och nedsättning av risplantorna har hittills ingen maskin kunnat konstrueras och lär nog inte heller vara att vänta. Det krävs känslighet och försiktighet vid hanterandet av varje planta. Det färdiga koreanska riset anses som det finaste i världen och är en stor exportvara.

General Mac Arthurs invasion.

Om man befinner sig på västkusten i Sydkorea, i hamnstaden Inchon, några mil sydväst om Söul kan man få se ett naturfenomen av ovanlig art. Här är nämligen tidvattenskillnaden en av de största på jorden, 32 fot, ungefär 10 meter. Vid flod gick vattnet upp på stranden alldeles nedanför vår förläggning, men vid ebb drog det sig kilometervis tillbaka och

Sergeant Nilsson, färgstark FN-soldat. Ja, det syns förstas inte på bilden den är ju svartvit, men man kan kanske ana det. Helst som man vet att han på huvudet har en ljuvblå baret och att ansiktet är orange-brunt av öken-solen.

blottade stora ytor av havshotten. Där gick då koreanerna och plockade fisk och skaldjur eller andra nyttoföremål, som blivit kvar i bottenens ojämnheter, när vattnet drog sig utåt havs. Nyss på svaj uppankrade båtar stod till synes långt uppe på land, och flytbojarna i hamninloppet låg där utan uppgift. Det var här som general Mac Arthur 15 september 1950 utförde sin framgångsrika invasion under kapplöpning med tiden, då tidvattnet var som högst och på den plats, där man sist av allt hade väntat sig ett sådant företag och försvarsanordningarna av denna anledning var mest åsidosatta.

Har folket mist förmågan att stå på egna ben?

Inchon med sina 250.000 invånare är i dag en av Sydkoreas viktigaste införselhamnar, dit uppbyggnadsmateriel till miljontals dollars värde årligen förs in från FN och där amerikanerna tar stor del i arbetet. Tyvärr har man en känsla av att Sydkorea är som ett giset kärl. Under de år som uppbyggnadsverksamheten pågått har visserligen fabriker och sjukhus m. m. anlagts och till en början skötts av folk ur UNKRA, en organisation från FN för Koreas återuppbyggnad. Men så snart koreanerna själva skall driva sina nya anstalter, blir de sämre och sämre. Genom att landet i århundraden haft främmande herrar som styrt och ställt verkar det, som om folket mist förmågan att stå på egna ben. Som det nu ser ut, så kommer det nog att krävas åtminstone en genera-

300 km efter mat och vatten

Det inträffar mera sällan att en trängsoldat får vara med om att klövja fram livsmedel på kamel till posteringar vid gränsen, men detta och mycket annat olikt svenska förhållanden fick vi vara med om under de sex månader vi tillhörde Svenska FN-bat nere i Egypten.

"Ingen okynnesskjutning!"

Från den dag vi landade på flygfältet i Abu Seweir i Egypten, ända till den dag omkr 6 månader senare vi lämnade samma plats med ett SAS-plan, kan man säga var ett enda stort militärt äventyr. De flesta av oss svenskar hade inte varit med om något liknande, trots att det fanns såväl Finlandsfrivilliga som Korea-veteraner bland oss. Sent skall väl förglömmas, när vi tilldelades den skarpa ammunition för att försvara oss om läget så påkallade, "dock ingen okynnesskjutning", hette det i ordern. Eller den första natten när man vaknade vid eidgivning, och man trodde, att nu är det kanske min tur att snart få öppna eld. Allt detta som vi upplevde de första dagarna i Abu Seweir skulle senare visa sig vara rena barnleken, mot när vi sattes in i Port Said tillsammans med andra FN-styrkor för att förhindra strider mellan ockupationstrupp och infödingar. Efter detta uppdrag förflyttades vi söderut till en gammal militärförläggning i kanalzonen. Svenska FN-bat förlades där som reserv med undantag av en mindre minröjarstyrka, som kommanderades ut i Sinaiöknen. När denna styrka var klar med sitt uppdrag och de jugoslaviska vägarbetarna lagat vägen hjälpligt, sändes Svenska styrkan fram till El Alrish, en liten arabstad i norra kanten av Sinaihalvön. Det kompani, som jag själv tillhörde, blev förlagt i en oas vid stranden av Medelhavet. Bad hade förekommit sporadiskt tidigare inom vår bataljon, men nu bör-

tion av fred, upplysning och undervisning, innan den inre stadga kan uppnås som skall få ett länge undertryckt folk och land att resa sig.

Man vill emellertid gärna hoppas, att Korea, "Morgonstillhetens land", än en gång skall bli ett självständigt, aktat och lyckligt rike.

Förutom författaren till vidstående "Egypten-artikel" serg Nilsson, ha följande soldater, truppregistrerade vid T 2 varit kommanderade till FN-bataljon:

Kapten Svante Fischer.

Bataljonsläkare L H G Storek.

Sergeant S T Fröding.

Furir F Fallgren.

Korpral H B Gänger.

Vkorpral L O E Hällström.

Soldaterna B E Jakobsson, A I Andersson och R S Hellberg.

I skrivande stund är från T 2 kommanderade kaptenen Falk (som därvid har tilldelats majors tjänstegrad) och batläk L E B Eriksson. Som en kuriositet kan meddelas, att vkorpr L Hällström, som är signalist, i brev till sin "gamle" lärare fanjunkare Spetz omtalat, att han på sin RA-120 fått in Skövde-polisen.

Ökenfarare! Berätta lite om Edra exotiska äventyr i Götaträngaren för oss här hemma!

Red.

jade badlivet att florera på allvar. Även de andra två kompanierna som bestred bevakningen av vissa knutpunkter längre ut i öknen, hälsade nu på hos oss för att få ett dopp i Medelhavets bölja.

Vattensläpen fastnade.

Genom förhandlingar mellan Israel och FN lyckades Dag Hammarsköld få israeliterna att dragas tillbaka. Detta medförde att Svenska bataljonen fick följa efter norrut längs Medelhavet. Vår nya förläggningsplats blev Krum el Sheikh. Columbianska bataljonen gick genom Sinai öknen och Finska kompaniet över sydspetsen på Sinaihalvön utefter Akabaviken. Jag tror inte någon av FN-trupperna avundades Columbianska bataljonen den gången. Vi tyckte att vår uppgift var svår ibland när vattensläpen fastnade i sanden, dragkrokarna rycktes sönder, eller när maten transporterades den 4 km långa sträckan i mattransportlådor på kamelryggarna över dynerna. Men hur mycket svårare hade inte våra vänner Columbianerna det med 300 km att köra efter vatten och mat varje dag.

Kravaller och demonstrationer.

Förhandlingarna mellan Israel och FN fortsatte och det blev dags att taga det omtalade Gazaområdet i besittning.

Samtliga FN-trupper, utom finska kompaniet, som var kvar i Akaba, och delar av jugoslavbataljonen, som låg kvar i El Alrish, besatte alla viktigare platser inom

Trängofficer på fallskärmsjägar-skolan

Av löjtnant P. Dahlberg T. 2

Då detta skrives tjänstgör löjtnant Dahlberg på instruktörskurs för befäl i fallskärms-tjänst.

Han kommer nog i framtiden att låta tala om sig bl. a. då det gäller underhållstjänst luftledes. En englandskom-mendering synes även ligga på lut för honom.

På sensommaren 1956 gick tiden vid 1. plutonen 3. kompaniet T 2, ovanligt kort — kanske inte för plutonens grabbar, men väl för deras plutonchef. Inryckningsdagen till befälkurs vid fallskärmsjägar-skolan ryckte allt närmare och träningsprogrammet, som utsänts till de blivande eleverna, hade fortfarande en del punkter otränade. "Håltimmar" och svällstunder fylldes dock med härliga kråkhopp, benlyftningar och armbävningar varför samvetet inryckningsdagen inte var alltför anklagande.

◆ FULLÄNDAD METODIK

Efter inryckningsdagens utrustning och välkomstkaffe på värds huset "Skärmen", vad det så tid för det — som hittills varit ett stort frågetecken — utbildning för fallskärms-hopp. Redan första övningsdagen fick vi göra bekantskap med träningshallen, som de närmaste fjorton dagarna blev vår vanligaste uppehålls-plats. Det var en fröjd att se den till fulländning drivna metodiken, inte bara under instruktörernas drill under markträningen, utan även under lektioner av olika slag. Från början inriktades vi på huvudämnet: förmåga att kunna landsättas från luften. Denna utbildning omväxlades med lektioner och övningar i fallskärmsjägarförbands uppträdande, förstöringstjänst,

orientering m. m. När dagen är full av sysselsättning, så går tiden fort, detta gäller i högsta grad tiden på fallskärmsjägar-skolan.

◆ UTHOPPSDÖRREN NÄSTA STEG

De olika tornen gav en förkänning av höjd och de första gångernas "försök" att tillämpa träningshallens kunskaper var nog ingen uppbygglig syn för de idoga instruktörerna — men alla barn i början och nya tag. Flygvana och ett besök i uthoppsdörren var nästa steg — nu hade man nått "arbetshöjd".

◆ KYSS PÅ SKÄRMNYLONET

Så kom den Stora Dagen för första uthoppet från flygplan. Hela tiden hade

ett målmedvetet arbete nedlagts på "förtroendeutbildningen" — att lita på materielen, att lita på säkerhetsåtgärderna, att lita på varandra och inte minst att lita på sig själv! På hoppmästarens "Gå!!!" så rörde sig benen följaktligen på det in-tränade sättet, och där ute mellan himmel och jord fortsatte lemmarna att göra vissa rörelser, utan att hjärnan direkt behövde kommendera. Chefsinstruktörens lugna röst angav detaljerna i högtalare och snabbt kom den grön-bruna Moder Jord upp mot den sköna plats, man hängde på. Vilken känsla, som var den starkaste, då man låg där efter första landningen är svårt att säga — kanske — "Du kunde!". En smekning av marken, en kyss på skärmnylonet och så åter till verksamheten! Skolchefens gratulation till första fallskärms-hoppet var tecknet på att man övervunnit sig själv och tagit första steget fram mot, i första hand de åtta hopp, som fordras för fallskärmsjägar-märket — den slående örnen.

Ny markträning, nya hopp från torn, ökade kunskaperna och därmed förtroendet. Efter hand kom vapen, ryggsäck och fältutrustning med i hoppen och så en ny upplevelse — hopp i mörker.

Snart stod vi där på örnparad framför skolchefen — en stor dag, med den stil, som är ett kännetecken för fallskärmsjägar-skolan.

◆ NEDFLYTTNING FRÅN BEFALSPIEDESTALEN

Efter ca sex veckor var 1. plutonens chef åter bland plutonens trevliga grabbar på T 2. Vad fyller nu en sådan här kurs för ändamål? Jag skall här inte göra någon längre utredning, utan bara fastslå vad den bland mycket annat har betytt för mig.

Inblick i verksamhet och arbetsmetoder hos en typ av trupp, som fienden med all sannolikhet kommer att insätta mot våra underhållsorgan.

En generalrepetition i utbildningsmetodik — med träningen i högsätet — en detalj, som i många fall undanakymts vid utbildningen av soldater.

Nedflyttning från befalspiedestalen — om uttrycket tillåtes — till elev i ledet.

Bra för den personliga färdigheten och säkert då och då erforderligt för varje befäl!

En fin lektion i kamrat- och förbandsanda, när den är som bäst.

Utöver alla här ej uppräknade detaljer, vill jag slutligen framhålla den höjning av fysisk och psykisk spänst, som utbildningen vid fallskärmsjägar-skolan automatiskt ger.

området samt gränsen mellan området och Israel. För vår del tilldelades vi staden Rafah och trakten däromkring. I början uppstod smärre kravaller och demonstrationer mot FN-trupperna, men allt lugnades ned, och efter en tid fick Svenska bataljonen order att byta plats med Brasilianerna som låg i Gaza stad. Vår bat hade då gjort 12 omgrupperingar på 6 månader vilket visar att vi i genomsnitt varit endast 14 dagar på varje plats. Detta gjorde att tjänsten aldrig blev långsam, ty nya platser och nya uppgifter växlade ständigt. Efter påsk avlöstes vi och lämnade Gaza med järnväg. Efter 10 timmars resa var vi tillbaka i Abu Seweir och dagen

därpå lyfte vi med ett SAS-plan för att 14 tim senare landa på Bromma i gamla Sweden.

De månaderna vi tillhörde Svenska FN-bataljonen var för mig både lärorika, händelserika och intressanta och jag tror inte någon av de andra soldaterna ångrade att de deltog i bataljonens tropiktjänst.

Mina kamrater kommer nu efter hemkomsten med 1000 frågor. För att slippa få åderbräck på tungan vill jag bara säga: Jag har ridit på kamel!

Jag har luktat krutrök från såväl handvapen- som hangranateld, men själv ej öppnat eld mot levande mål!

Författaren, löjtnant J. Alwerud.

Österbotten är Finlands största landskap. Vid Kaakamo älv väster om Kemi i högan nord går den gamla gränsen mellan Västerbotten och Österbotten. Från denna punkt ner till landskapsgränsen mot Satakunda mellan Björneborg och Kristinestad är det drygt 70 mil! När man reser kustvägen denna långa sträcka, lägger man först av allt märke till hur oerhört flackt landskapet är. Så långt ögat når, sträcker sig den enformiga slätten. Sommardag är Österbotten vackrast. Då finns där en egenartad tjusning, som griper främlingen. Havsvinden drar genom det gröna gräset, älvarnas vatten blixtrar mörkblått och solen skiner på de silvergrå ängsladorna. Men den långa, kalla våren ger en karg och dystert prägel åt de vildiga vidderna. Husen är ofta omålade men bär spår av gammal, ädel formgivning. Man känner, att så här ungefär måste Österbotten ha sett ut också för etthundrafemtio år sedan, då det gamla riket ännu ägde bestånd. De vackra träkyrkorna från 1700-talet bär Gustaf III:s eller Gustaf IV Adolfs namn målade i guld över kyrkporten. Sockennamnen minner om den gemensamma tiden. Man återser på vägskyltarna namnen från Topelius' och Runebergs sägner: Siikajoki, Revolaks, Jutas, Lappo, Storkyro, Oravais.

Också de stupade ryska soldaterna inneslutes.

Oravais ligger halvvägs mellan Nykarleby och Vasa. Trots namnets finska klang är socknen svenskspråkig. Här utkämpa-

Oravais

Löjtnanten och magistern J. Alwerud, mångårig medarbetare i "Götaträngaren", har inspirerats till vidstående artikel efter en skolresa runt Finland.

des den 14. september 1808 det ödesdigra slag, som slutgiltigt avgjorde Finlands öde. Efter Oravais var allt förlorat. Någon kilometer söder om kyrkan och själva byn ligger en tallskogsbevuxen ås, som stänger vägen. Söder om åsen utbreder sig en två kilometer lång och halv kilometer bred slätt, som i väster når fram till havet, Oravaifjärden. I skogen invid gamla landsvägen — densamma som 1808 — ligger ett mossigt flyttblock. På en vit skylt bredvid står följande ord: Lotta Svärds sten/Lotta Svärdin kivi. På skogsåsens högsta punkt med utsikt över slätten reser sig ett högt monument i granit. Det står på den plats, där Adlercreutz uppehöll sig under slaget. Härifrån kunde han överblicka hela slagfältet. Minnesmärkets sockel smyckas av två bronsstavor. Den ena bär svensk text, den andra finsk. Inskriften lyder:

Helgad åt Minnet Af Krigare
Fallne på Oravais Fält Den 14
September 1808.

Fallne för pligt och för fosterland.
Kämparne hvila från blodig strid.
Men bragdernas minne lefver.
Älskat, välsignadt till sensta tid.

Monumentet restes i slutet av 1880-talet. Texten författades av en litterärt verksam lektor i Nykarleby. Emellertid förkastades flera ursprungliga textförslag av de ryska myndigheterna. Den inskrift, som vi nu läser på bronsplattan, fann nåd inför den ryska censuren efter mycken tvekan. Egentligen är det väl ej att beklaga, att minnesorden fick denna utformning. Raderna är i sitt definitiva skick måttfulla, högtidliga och gripande. Genom den neutrala ordalydelsen inneslutes också de stupade ryska soldaterna i erinran. De föll för sin plikt och sitt fosterland.

En fullständig seger låg inom räckhåll men...

Det, som hände vid Oravais den vackra septemberdagen 1808, var följande: Trots sommarens framgångar för våra vapen hade svenskar och finnar tvingats till reträtt efter nederlagen vid Karstula, Ru-

ena och Salmis. Detta gällde huvudarmén. I Savolaks spärrade Sandels och hans brigad effektivt vägen för fienden. Men i Österbotten hade man på nytt att marschera norrut.

I den fördelaktiga terrängen vid Oravais gjordes emellertid halt och förberedelser vidtogs för att avvärjande möta ryska huvudarmén. Våra trupper räknade något över 5.000 man under befäl av Adlercreutz. Fienden omkring 7.000 man stark, kommenderades av Kamenskij. Åsen befästes provisoriskt, och förposter sändes fram i skogen söder om det stora, öppna fältet. Redan i gryningen vid femtiden började skottväxlingen vid förpostställningarna. Först vid två-tiden på eftermiddagen hade fienden kämpat sig fram över fälten och gick till anfall mot huvudställningarna på åsen. Nu gick emellertid Adlercreutz till ett kraftigt, överaskande motanfall, sprängde ryssarnas linjer, drev dem tillbaka över slätten, satte in alla reserver, uppnådde morgonens förpostställningar och såg hela ryska bataljoner upplösas i vild flykt. En fullständig seger låg inom räckhåll för våra vapen. Men i detta ögonblick anlände i ilmarsch från Vasa en fördröjd rysk brigad under Usjakov. Fiendens övermakt blev nu förkrossande. Det var redan sent på eftermiddagen, svenskar och finnar hade varit i elden sedan tolv timmar och haft svåra förluster, vissa förband hade råkat i oordning under det våldsamma motanfallet, ammunitionsbrist började uppstå. Solen gick ned, det började skymma. Man hoppades att fienden skulle tröttna och avstå från ett generalangrepp på huvud-

Monumentet över slaget vid Oravais.

ställningen. Men Kamenskij var fast besluten att nå ett avgörande. Ungefär kl. tio på kvällen, i fullt mörker, gick han till angrepp rakt fram mot åsen, medan Demidov sökte kringgå vår vänstra flank. Adlercreutz gav tappt, hären fick i nattens mörker dra sig tillbaka mot Nykarleby. Atertåget urartade ställvis till flykt. Svenskar och finnar hade förlorat 1.200 man, fienden något mindre. Därmed var finska krigets hårdaste och blodigaste drabbning avgjord. Dock var den bittra kalken ännu ej tömd. Fortfarande återstod det långa återtåget norrut, de fasasfulla kvarteren i Torneå, fältsjukan, kapitalution i Kalix och Finlands förlust.

När byborna nästa dag uppsökte Oravais fält, möttes de av en hemsk anblick. Där låg svenskar, finnar, ryssar stupade ledvis eller om varandra, många ännu i döden förenade som i närkampens ursinne. Någras stelnade fingrar kramade ännu om geväret eller huggaren. Men förfärliga scener måste också ha utspelats under den oordnade reträtten på natten. Ett ögonvittne berättar: "Mörkret var sådant, att det var omöjligt att urskilja den, som knuffade omkull en. Hundra olika ljud hördes i natten. På alla håll jämrade sig de sårade på svenska, finska och ryska. Kanonservisen och trosskuskarna skrek åt sina tröttkörda krakar och drog de hemskaste svordomar varje gång de körde fast, vilket hände jämt och samt. Hjulen och

vapnen skramlade, soldaterna skrånade. Alla led svårt av hunger och trötthet!"

När ryssen förlorade känningen med sidokamraten hade han inte långt till paniken.

Vid Oravais utgjordes huvuddelen av trupperna av förband från västra sidan Bottenhavet. Två tredjedelar av våra styrkor bestod nämligen av rikssvenskar — för att använda modernt språkbruk. I slaget deltog Upplands regemente, Västmanlands regemente, Hälsinge regemente, Västerbottens regemente Livgardet till häst och Svea artilleri. Västerbottningarna hade deltagit från början av fälttåget, men de övriga förbanden hade vid olika tillfällen landsatts på Österbottens kust under sommarens lopp. De visade alla under den svåra dagen lika stor tapperhet som de ryktbara finska vapenbröderna: Österbottningar, savolaksare och karelare. "Vad tyckte nu svenskarna om sina finska kamrater? En finrik Ljunggren berättar om det tillfälle, då han och hans västmanlänningar första gången sammanträffade med en finsk trupp. Det var en avdelning ur Savolaks jägarregemente, som rastade vid en lägereld: "Jag blev mycket häpen. Skulle detta nu vara savolaksarna, vilkas hjältebragder jag i detta krig så mycket beundrat? Dessa fula ansikten, dessa korta, satta gestalter i trasiga och sotiga rockar och gröna tillknycklade huvudbonader — kunde detta verkligen vara de ryktbara savolaksjägarna?" — Nå, västmanlänningar, upplänningar och andra fick snart nog se, att

Soldat i uniform m/1808.

soldategenskaperna inte nödvändigtvis sitter i uniformen och uppsynen. Finnarne hade under sommarens alla strider lärt sig en effektiv taktik som mycket imponerade på svenskarna. Mitt under ett anfall brukade de lämna sina ställningar och "blindvis" utan en tanke på styrkeförhållanden rusa mot fienden, spränga hans led och få anfallet att vackla. När ryssen förlorade känning med sidokamraten, blev han osäker och hade inte långt till paniken. Vår sagesman Ljunggren har upptecknat ett par ord, som han hörde några dagar efter slaget. En uppländsk knekt lade ut texten för en svenskösterbottning: "Jag har slagits med preussare, danskar och norrbaggar och varit med att ge stryk åt dem alla, men för att rätt kunna tas med ryssen vill det till sådana djävlar som ni finnar! ..."

Tidens ström flyter snabbt. År läggs till år, och i februari 1958 har ett och ett halvt århundrade förflutit, sedan tsar Alexanders trupper marscherade över bron vid Abborrfors. Händelser och namn från finska kriget 1808—09 ligger så långt bort. Änå fortfarande i nådens år 1957 borde det finnas några svenskar och finnar kvar i livet, vilka som barn kunnat lyssna till och se de äldste av veteranerna från 1808.

Och när du står tankfull vid minnesstenen och ser ut över Oravais fält, hör du ej svagt — som ett snart förklungat eko — trummorna och jägarhornen...?

Har Ni kommit så högt Ni vill i Skövde?

Varom inte så gör ett besök på Skid- och Friluftsförbundet friluftsgård

ALPHYDDAN

Mat- och kaffeservering. Härliga vandringar.

GOTT BORD!

Bordsbeställningar mottages per tel. 1065.

Skid och friluft
FRÄMJANDET

Erfarenheter från mc m/42 med smeknamnet "Albin"

Några elever ut plutch-
skolan ger goda råd

Av "The T 2 trafik team".

"Gamle Albin, den bästa här i världen..." för att nu alludera på en icke helt okänd gammal visa. Nåja, så kan man ju alltid uttrycka sina känslor så här efteråt i godan ro, men hur orden föll där ute i skogens mörker bland avslitna virar och slaka kedjor, det lämpar sig inte att återge i tryck.

I beaktande av utstånna vedermödor, dristar vi oss att i arv till våra, i lycklig okunnighet svävande, efterföljare nedteckna följande goda, men dyrt, ack så dyrt, köpta erfarenheter.

Sold i Albin.

Denna instruktion är avsedd för förare av mc m/42 och innehåller i stort sett endast sådana uppgifter som äro speciella för denna mc.

Soldatinstruktion för Albinförare 1957
års upplaga, fastställes.

Skams undantag den 10.5. 1957.

På nädigaste befallning
Knaslund

Slå Fast /Knislund
Drag Åt Drag Åt

Albin består av en samling järn- och metallskrot efter ett visst system (?) anbringat kring en motor av fabrikat Albin.

Vikt: Minst 200 kg, med trfsoldat ca 451,3 kg eller så.

Aktionsradie: Om Gud vill och stjärten håller ca 15 mil.

Bränsleförbrukning: Ganska fantastisk.
Maxhastighet: Ca 60 km/tim (officiell uppgift).

Marschhastighet: Ca 90 km/tim.

Acceleration: Håhå, ja.

Hjul: Två, med moderna pneumatiska däck. För övrigt är Albin försedd med ett flertal, för att inte säga otal, bultar och justeringskruvar vilkas dimensioner vida överträffar de i svenska marknaden förekommande nyckelvidderna.

Härmed är vi inne på materiellvården. För vårdandet använder sig trafiksoldat av hammare, mindre kul- och sk materiellvårdsschema på vilket står uppfört ett 40-tal vårdpunkter. Efter varje punkts

Trafiksoldaten med sin käre "Albin". (Teckning av befälseleven Per Udden).

utförande sättas ett kryss i motsvarande ruta på fordonskortet.

"Albin har en yta motsvarande Vänerns".

Punkt ett är rengöring av Albin. På grund av de många fristående delarna har Albin en yta motsvarande Vänerns. Detta bidrar till att försvåra denna punkt och även till det faktum att en ren Albin sedan 1942 aldrig blivit sedd. En annan punkt är kedjornas sträckande, något som betydligt underlättas av de praktiska exentriska kedjehjulen. Resten av materiellvården bedrivs med en penna och små handrörelser varvid pennan framställer ett prydligt kryss.

Slarvar man med vården av Albin blir han mycket besvärlig att umgås med, medan en välskött Albin kan vara både kvick och rolig. Men även en välvårdad Albin kan ha sina sidor, varför vi för folkhälsans bevarande vill ge några råd till trafiksoldat.

10-tons bärgare till misströstande trafiksoldat.

Motorn startas genom att bensinkranen öppnas, reglagen för luft och tändning inställs samt kickstarten nedtrampas. Mo-

torn bör då starta. Om icke, misströsta ej, underhållsgruppen förfogar över 10-tons bärgare. Försök ej springa igång Albin för då springer han ifrån dig.

Försök aldrig starta Albin då han inte själv vill. Han blir då genast sur.

Försök aldrig ensam ta Albin av stödet. Han faller då alltid åt fel håll, varvid du visserligen själv kommer i överläge men lätt fastnar i ett järngrepp.

Försök aldrig ensam resa fallen Albin. Han utnyttjar då sina 200 kg och du kommer genast i underläge.

Sparka ej på Albin för då sparkar han tillbaka. Hans humör kan emellertid mildras något med det sk tändningsreglaget.

Inbjudan till föreningen "Albins vänner".

Efter denna presentation av ert blivande fortskaffningsmedel, hoppas vi att ni kommer att trivas väl med er Albin. Som vi, kommer ni säkert att finna många positiva sidor hos honom och vill säkert inte släppa kontakten med er kamrat på muckardagen. Därför vill vi inbjuda alla till Föreningen "Albins Vänner" som har till sin kampsång "Albinvisan". Ansökan om medlemskap insändes till denna tidnings redaktion.

ALBINVISAN.

1.

Gamle Albin kamrat på vida färden,
gamle Albin den bäste här i världen
Du är trasig, Du är sliten
och för övrigt är Du skiten
men framåt stånkar Du ändå.
Felet med Dig är att Du är för gammal,
man blir djåkla trött och le uppå Ditt
skrammel
när muttrarna lossna och vajarna gå
då kan Du väl själv förstå,
att jag Dig helst velat slippa få.

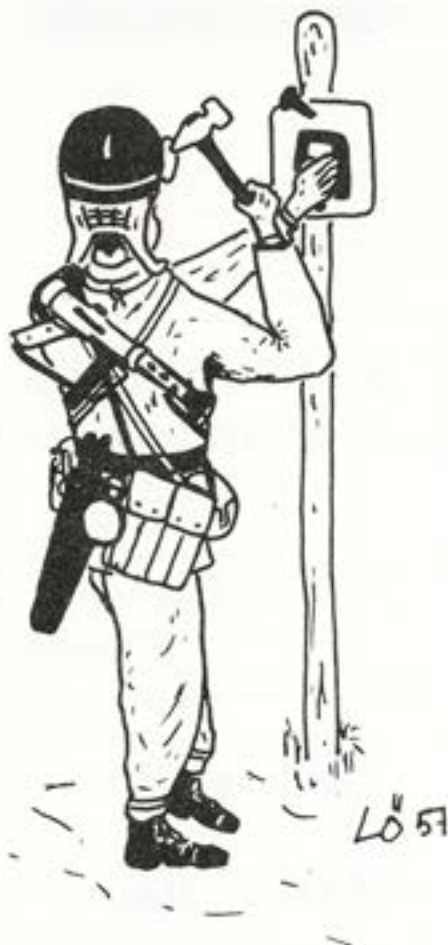
2.

Gamle Albin kamrat på vida färden,
gamle Albin den bäste här i världen
är Ditt pust och stön är över
väntar skrothandlaren med klöver,
på Dig min trogne gamle vän.
Fälgarna slå muntert mot vägens sten
vad gör det att jag är trött och timman
sen,
lot T 2 det bär över höjd och myr
kedjorna rassla och motorn gnyr
på Dig min trogne gamle vän.

Värnpliktiga trafiksoldater

Med trafikkonstaplar som övervakare dirigerade de värnpliktiga trafiksoldaterna från T 2, onsdagen den 6 mars, trafiken i Göteborg. I stans värsta gatukaruseller var mannarna utplacerade mellan 7-10 och 15-18 då trafiken var som mest intensiv. Allt gick bra under den första kursdagen i utbildningsprogrammet och poliserna hade ingenting haft att anmärka. På bilden ses vpl 681 Stig Andersson, Skövde, dirigera trafiken vid Centralstationen. (Foto Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning.)

Trafiksoldatens dagliga rutin.
Kringgångsväg markeras. (Teckning av befälseleven Lars Östholm.)

Författaren, kapten Nils Cotte.

Erfarenheter från tre års arbete som turistvärd i "landet där allt kan hända", av kaptenen i Trängens reserv Nils Cotte.

Det var ett högst intressant och fascinerande land jag hade till uppgift att lära känna, när jag hösten 1953 reste från Sverige. Avsikten var att jag i Spanien skulle organisera en service, speciellt avsedd för att underlätta resandet i Spanien för skandinaver, i första hand svenskar.

Jag blev oriental.

I Spanien lyckades jag tack vare goda personkontakter få min organisation auktoriserad av myndigheterna och kunde kort därefter teckna kontrakt med en av landets främsta resebyråorganisationer om samarbete betr. skandinaviska turister på resor i Spanien. Därmed var emellertid

Spanien

Klassisk tjurfäktarpose (inte, som intendentursoldaten kanske tror, slakterigrupp i arbete).

min uppgift långt ifrån fylld. Steget från några undertecknade papper till en i praktiken fungerande och ekonomiskt bärande organisation är långt i ett land, där man inte ser på punktlighet och givna överenskommelser med samma ögon som

jag vant mig vid. Jag fann dock snart att under den skenbart nonchalanta ytan hos latinerna dölde sig egenskaper som i hög grad uppvägdessa brister, om man ba-

S. Johanssons Glasmästeri

SKÖVDE
Telefon 246

INRAMNINGAR
BILGLAS
SLIPNINGAR

Berndtson Foto Skövde

Sten och Stellan Berndtson
Hovfotografer

STORGATAN 10 TELEFON 6053

Tjurfäktningsarenan i Valencia.

ra kunde visa tålmod. Jag vandade mig så småningom att liksom spanjoren använda ordet mañana — i morgon — i min underhandlingsteknik och jag fann att ett viktigt avtal bättre leder till resultat vid en aperitif eller en kopp kaffe på ett café än vid skrivbordet. Jag blev oriental till tänkesättet.

Spanien närmare Skandinavien.

Om det var detta eller mina goda vänner i Spanien som gjorde bästa effekten är svårt att avgöra. Jag kan endast konstatera att allt gick efter den på förhand utstakade planen. Efter ett år omfattade min organisation ett nät av förbindelser med representanter på de viktigaste platserna i landet. Både "Nattspanjor," och "Nattbarcelonare" blev det sommaren 1954 förutom de ordinarie dagflygförbindelserna. Spanien kom härigenom att flyttas närmare Skandinavien.

Sverige förebild för spanska monarkister.

"Spanien är motsättningarnas och ytterligheternas land, landet där allt kan hända — att resa i Spanien är att uppleva överraskningar" lyder rubriken när Spanien kommer i blickpunkten. Visst är landet

vitt skilt från Sverige, ja, i många avseenden är det som att vända Sverige upp och ned. Förvånansvärt ofta finner man emellertid, att spanjoren har mycket gemensamt med oss svenskar, både i uppfostran och tänkesätt. Sådant som standard, välfärdssambälle och restriktioner är främmande begrepp för spanjoren, men när han vill påvisa monarkiens företräden före andra styrelseskick tar han ofta Sverige som förebild. De tre huvudsakliga idériktningarna representeras av dem som önskar få monarkien återinförd med en sonson till Alfons XIII på tronen, av dem som önskar republik och av dem som anser att det är bra som det är. F. ö. är spanjoren i gemen inte särdeles politiskt intresserad. Han fäster inte så stort avseende vid styrelseskick och överhet om han endast får sitt bröd, sitt vin och sin sista på eftermiddagen när solen bränner som hetast. Det har skämtsamt sagts att Spanien representeras av 28 miljoner olika politiska åsikter, d. v. s. varje spanjor har sin egen åsikt och den byter han ganska ofta.

Det sägs att spanjorens lidelse är torr och het liksom det klimat i vilket han lever. Måhända är det klimatet och naturen, som gett upphov till skiftningarna i folk-

karaktären. Ingenstans kan man inom ett och samma land uppleva sådana skiftningar. Oas och öken, sten och grönska, is och hetta är de motsättningar som karakteriserar Spaniens klimat och dess natur. Genomgående för hela landet är de skarpa växlingarna mellan hetta och kyla med avseende både på årstidernas och dygnets växlingar.

"Afrika börjar vid Pyrenéerna" säger fransmannen. Därmed hänсыftas främst på det inflytande den arabiska invasionen hade på landet på 1000—1400-talen och varav fortfarande finnes spår. Uttrycket är emellertid inte helt riktigt, ty Katalonien med Barcelona i nordöst har alltid betraktat sig mera tillhöra det övriga Europa än Spanien och provinserna i norr har ingenting gemensamt med den arabiska kulturen. Däremot får Madrid och den hälft av Spanien som ligger söder därom nog sägas äga den stolta behovlöshet som är så främmande för oss nordeuropeer med vår trängtan efter utveckling och vidgad horisont.

Madrid, den eleganta huvudstaden, är Spaniens administrativa centrum där allting beslutas. Det har sedan 1500-talet varit hovets stad och utmärkes av sina breda avenyer och sina palatsliknande byggnader. Trots förnämiteten är det någonting trivsamt med Madrid. Det är en storstad men med en småstads charm. Affärliv och industrier i större omfattning saknas så gott som helt och hållet. Barcelona är däremot industricentrum och hamnstad och de stora penningmagnaternas hemvist, full av sprudlande liv — ett Spaniens Paris. Både Madrid och Barcelona anser sig vara den viktigaste staden och det tar sig ofta uttryck i en livlig polemik. Kontroversen är i bland lika roande som den mellan Stockholm och Göteborg. Utanför Santander i Altamiragrottan har man funnit de äldsta förhistoriska målningarna i världen, c:a 20.000 år gamla. San Sebastian och Palma de Mallorca är de sol- och salta-badningrande turisternas eftertraktade paradiser.

Tjurfäkting.

En skildring av Spanien vore ofullständig om jag inte nämnde något om tjurfäktingarna. Det sägs att spanjoren är

Allriskförsäkrade
KVALITETSUR

största sortering hos
Auktoriserad OMEGA- och TISSOT-representant.

Stjärnurmakare AHLSTRÖM

Sandtorget

Grundad 1874

Skövde

**Glasögon, Kikare,
Barometrar**

i högsta kvalitéer
Specialoptiker

AHLSTRÖM

Sandtorget, Skövde
Grundad 1874

Bussen till Ert förfogande

Ett billigt, bekvämt och säkert sätt
att resa för grupper,
föreningar, företag, skolor
och andra sammanslutningar.

Det är bekvämare och billigare än Ni föreställer Er att resa med buss. Kontakta oss och Ni får en säker och erfaren förare med en rymlig buss, inredd för komfort och trivsel, till Er tjänst. Vi hjälper Er också gärna med planeringen av resan, måltider, övernattnings och andra detaljer.

*Bussen — idealiskt transportmedel
för permissionsresor!*

Linjebuss Resetjänst

Torggatan 8, SKÖVDE, tel. 4570

grym. Tjurfäktningsarna synes visa fullständig känslökyla mot lidande djur. Emellertid försummar man aldrig ge djuret sin hyllning om det under fäktningen visat prov på mod och tapperhet. Ungdomen har börjat dras från tjurfäktningsarna till fotbollen, men trots detta är det få tjurfäktningsarenor — det finns 350 i Spanien — som under säsongen mellan mars och oktober inte är fullsatta. En tjurfäktnings, kallad corrida, går av stapeln på söndagseftermiddagarna och varar ungefär två timmar. Härvid nedläggs sex tjurar. Tjurfäktningen ger mera än någonting annat en klar bild av den spanska folkkaraktären — passion, oväsen och färg. Den försiggår alltid under bar himmel på en arena som är rund och som påminner om den antika amfiteatern. När

det regnar inställes fäktningen ty en övertyckt tjurfäktningsarena är en otänkbarhet. Naturelementet har en stor betydelse representerat av himmel, sol och skugga. Platserna i skuggan är de bästa och följaktligen de dyraste.

Fäktningen följer strikt traditionella regler och börjar med en defilerings av de i fäktningen deltagande. Varje kvadril består av en matador — tjurdödare — och hans banderilleros och picadores. De senare medverkar för att egga och trötta ut tjuren och göra honom mogen för dödsstöten. Det är tre kvadriljer som defilerar förbi dagens president, vilken de hälsar mycket vördnadsfullt. Sedan börjar själva fäktningen.

Efter defileringen stannar den matador som skall döda den första tjuren kvar på

arenan med sin kvadrilj. När tjuren släpps in ser den sig först nyfiket omkring och rusar så rakt över arenan mot den plats där en av banderilleros står och viftar med sin skära kappa. I sista stund försvinner mannen bakom skranket och en annan gör om samma sak på andra sidan arenan. Tjuren får härigenom rusa kors och tvärs över arenan och han studeras hela tiden av matadoren som lär sig hans anfallsätt. Sedan kommer picadorerna till häst och närmar sig tjuren som de börjar reta med skrik och åtbörder. När tjuren anfaller hästen sätter de in sina pikar i tjurens rygg. Vanligen vräker tjuren omkull hästen, men den är skyddad av en stoppad matta som hänger ned utefter sidan och bujken. När hästen och pikadoren störtar är några av de andra medverkande framme och viftar med sina kappor för att avleda tjurens intresse och hindra honom att anfälla den fallne pikadoren. Tjuren brukar stickas med pikarna två eller tre gånger. Det är avsikten att han härigenom skall lösa ryggmuskulerna och sänka nacken. En första förberedelse för den kommande dödsstöten, som är utförbar om inte tjurens nacke sänkts.

Fyrverkeri ger kamplust.

Andra fasen är när banderilleros uppträder på arenan med bandförsedda och hullingspetsade pilar som de stöter in i tjurens främre ryggparti. De stötes in två och två och det är viktigt att de kommer tätt intill varandra och inte träffar tjurens sidor. Det är ett mycket skickligt arbete banderilleros utför, ty pilarna stötes in under det tjuren kommer i fyrsprång emot dem. Rörelserna är så snabba att man inte hinner se hur de gör för att undgå de spetsiga hornen. Om någon visar rädsla eller utför sitt arbete fumligt vrälar publiken av ilska. Vanligen får varje tjur tre par pilar — banderillas. Förr förekom det att dessa banderillas var laddade med fyrverkeriladdningar som utlöstes över tjurens rygg. Det var för att egga en tjur som inte visade tillräcklig kamplust.

När denna fas anses avslutad kungöres med pukor och trumpeter att tredje akten kan börja. Det är dödsakten och den mest

I fält och kasern

PEPPARKAKA

Smakar gott

mättar bra

PRISVÄRD

Lägerkassabageriets produkter försäljes i kiosken T 2.

spännande. Matadoren lägger av sig mösan som han inte tar på sig förrän tjuren är dödad. Han börjar sina manövrar med muletan, ett rött tygstycke fastsatt vid en käpp, och håller den ömsom i höger och ömsom i vänster hand. Ibland står han upprätt och ibland ligger han på knä. Ibland är han mitt ute på arenan och ibland invid skranket. När han anser sig ha fått överhanden över tjuren bereder han sig på att insätta dödsstöten i tjurens nacke med el estoque, värjan. Han kan härvid invänta tjurens anfall, själv gå mot tjuren eller också går både han och tjuren mot varandra. Värjan måste gå in så djupt som möjligt, helst ända till fästet. Om han lyckas döda tjuren i första stöten är det en stor triumf, och publiken jublar. Eljest kan han få göra om stöten ända till fem å sex gånger. Innan tjuren dör går den ofta ned på knä och får då nådestöten med knivhugg i nacken av någon av banderilleros.

Om tjurfäktaren har skött sig bra och fört sina muletaturer skickligt och dödat tjuren i första stöten, beviljar presidenten honom tjurens ena öra. Ibland kan han få båda öronen och om triumfen varit särskilt stor båda öronen och svansen. Han går då ett varv runt arenan och mottar publikens hyllning under öronbedövande oväsen, viftningar med vita dukar, nedkastning av blommor och t. o. m. klädespersedlar. De senare kastar han tillbaka åt det håll varifrån de kommit. Ägaren därav får då glädjas av att ha ett föremål som idolen vidrört. Tjurfäktarna firas som nationalhjältar i Spanien och de blir med tiden mycket förmögna. Det inträffar sällan dödsfall, men däremot blir det inte så sällan ganska svåra skador. De största arenorna är utrustade med särskild operations- och vårdavdelning. I Madrid lämnar tre läkare vid varje tjurfäktning.

En bra tjurfäktning är ett festligt och vackert skådespel, men en dålig är ett ömkligt bloddrypande spektakel. Allt beror många gånger på tur, ty tjurens kvalitet och mod och matadorens sinnslämning, hans större eller mindre lust att ta risker m. m. är svårt att förutse. Med sport har tjurfäktning ingenting att göra, utan den är uteslutande ett skådespel och gör heller inte anspråk på att vara någonting annat.

För dem av trängkamraterna som kan tänkas ha intresse av att någon gång vilja besöka Spanien, vill jag nämna, att vi gärna står till tjänst med alla erforderliga upplysningar. Vårt program finnes för utlämning i Spanska Turistbyrån i Stockholm, hos SAS:s representanter samt hos alla de auktoriserade resebyråerna i Sverige.

Hjärtligt välkomna.

Nils Cotte.

Nya officeersaspiranter. Välkomna i ycket!

Från vänster står kadetterna Palmgren, Axel Evert, född 14/9 1934 i Malmö, Eliasson, Sven-Erik, född 31/5 1935 i Örebro och Knutsson, Tage Vilhelm, född 10/7 1932 i Malma (Skaraborgs län). Kadetterna ha fått sin grundläggande militära fostran på T 2. Sist vi hade en stakkadett, som från första början uppfostrats på T 2, var 1950, då nuvarande löjtnant Rune Morell gick ut kadettskolan.

Saft
Fruktmust
Fruktvin

Aktiebolaget
Saft- &
Vinfabriken
Herrijunga
Tel. 63

N. J. FRISK
MÅLERIAFFÄR
Skövde

— Tel. 413 —

Belöning åt duk- tiga soldater

T 2 kamratförenings silvertallrik till bästa soldat vid varje kompani utdelades 14/3 i samband med utryckningsparaden till följande:

1. komp Sune Persson, Borås.
2. komp Elver Jonsson, Alingsås.
6. komp Bertil Vrang, Falköping.
8. komp Bengt Andrén, Halmstad.
9. komp Ake Karlsson, Dingelvik.

Vid utdelningen av den vackra minnestallriken yttrade översten bl. a. följande:

"Tallriken utdelas ej enbart till den som springer fortaast o. hoppar högst, utan till den, som i förhållande till utgångsvärdet gjort den bästa insatsen. — Om några 10-tal år kan det vara något för morfar eller farfar att plocka fram, då ätteläggarna rycka in till soldattjänst".

Tack för den oförtjänta belöningen

Undertecknad hade vid 1956—57 utbildningsårs slut nöjet och glädjen att stå framför regementschefen överste Sandberg och ur hans hand mottaga en namngraverad silvertallrik. Till Kamratföreningen som står bakom dessa uppmuntlingspris till "Kompaniets bästa soldat" vill jag på detta sätt framföra mitt eget och övriga "bästesoldaters" tack för en om ock oförtjänt så dock uppskattad belöning.

Falköping i maj 1957

Bertil Vrang.

Militärattachéerna och överstens kafferecept

Regementschefen, överste Sandberg, tillagar egenhändigt sin kaffetår i en skogsbacke under paus i övningarna.

Överstens kaffetår och mustasch har givit upphov till en god anekdot. T 2 hade nämligen besök av ett par militärattachéer, som åtföljdes av kaptenen, Svante Fischer. Under de "väntans tider", som då och då kan inträffa under demonstrationsövningar, underhöll Fischer attachéerna på bästa sätt.

Med den gravallvarligaste min i världen berättade han om överstens utomordentliga sätt att njuta av kaffet. Översten brukade — berättade kapten Fischer — strö några kaffebrön i sin yviga mustasch, varefter han hällde varmt vatten i koppen och drack i långa djupa drag. Ingenting kunde gå upp mot denna form att njuta kaffet, försäkrade kapten Fischer.

Det är icke känt om attachéerna prövade överstens kafferecept.

Gynna

annonsörerna

de gynna oss!

Assar Anderssons Blomsterhandel

Kungsgatan 11, Skövde

TELEFONER:

Affär 217
Bost. 328

VID BEHOV AV

Ur och glasögon

vänd Eder förtroendefullt till

WESTINS

UR- & OPTISKA AFFÄR
Telefon 334 Skövde

Johannes Svedhall

Uniforms- & civilskrädderi

Storgatan 11 Skövde

Tel. 169

Specialité:

Herr- och damridbyxor

Skytte — Idrott — Motorsport

Av Idrottschef. Fanj. E. Aegus

SKYTTE

Mellan Skövde skyttegille och reg kan nästan ett likhetstecken dragas. Alla våra duktiga aktiva gevärsskyttar tävlar för Gillet och bildar där en homogen kärna.

Saxar vi ur ortspressen från enbart militära tävlingar så erövrades sammanlagt elva hederspriser och två lagpriser vid SMI tävlingskjutningar på hemmabanor 1956. Bland hederspriserna kan nämnas fanj T E Perssons 7. plac av 536 kpist-skyttar från hela försvaret samt serg Gabrielssons 9. plac av 410 pistolskyttar. I lagtävling sammanlagt på gevär, kpist och pistol belade reg en mycket hedrande 3. plats efter segrande I 5 och tvåan Ing 2.

Regmästare på gevär 1956 blev ateröm och Skövde-mästare 1956 K Blom-

Energiske pistolbasen, serg Boström.

Pistolsskyttarna, som har egen sektion i regementets namn, hävdar sig bra såväl inom Skaraborgs-kretsen som vid övriga tävlingar. Ur protokoll från serieskjutningar, rikstävlingar, skyttematcher, månadsprisskjutningar m m återfinna vi alltid fanj Molin och Spetz, sergeanterna Boström — energisk pistolbas — och Gabrielsson samt thv Magnefors i toppen. Alla de övriga goda prestationer icke att förglömma. Regementsmästare 1956 blev

otippade serg Ljungvall. Fanj Spetz vann Örebroträffen i fältskjutning klass II och blev Skövdemästare 1956 likaså i fältskjutning. Skövdemästare i skolskjutning samma år blev serg Gabrielsson i klass A och serg Boström i klass B.

Carl Nyströms Glasmästeri

*Böjda bilrutor till de
mest gångbara bil-
märken i lager*

Telefon 641 - 740

Etabl. 1916

IDROTT.

Orientering större intresse.

De förhoppningar om en omsvängning från allt för mycket bil- och mc-åkande till mera kroppsrörelser, som vi skrev om i förra numret av Göträngaren, har glädjande nog börjat skönjas. Under höstens och vårens orienteringsövningar har all personal visat betydligt större intresse än tidigare. Våra soldater visade under den militära fridrottsveckan att än finns kämpatakterna kvar. Under inkallade idrottskonsulenten serg Bengt Birgessons ledning nådde reg en 5. plac, en framgång som förpliktar för kommande rekryter. I simning noterades också en förnämlig 6. plac i simborgartävlingen.

Räkträlarna fotbollsintrasserade.

Vid den årliga fotbollsturneringen mellan kompanierna utkämpades många hårda matcher, livligt understödda av hejande kompanikamrater.

2. komp — T 2:s egna sjukvårdare — blev regementsmästare. Det ryktas om intensiva förberedelser vid 2. komp för att även i år visa att gammal är äldst. Under förra årets sommarövningar på Hogdalsnässet norr om Strömstad lyckades bataljonslagen i "bollsparkning" besegra infödingarna. Efter matchen var det stort kaffe-förbrödring-kalas för både spelare och åskådare. Nämnas bör även att intresset för matchen var så stort att räkträlarna kom hem flera dagar för tidigt bara för att få ihop bra "feskelag".

På den "civila" idrottssidan har sedvanliga tävlingar och mästerskap ägt rum.

Ahlstrands

MÅLERIFIRMA

SKÖVDE

Etablerad 1875

NÄR DET GÄLLER HÅRETS VÅRD

Vänd Er med förtroende till

EKMANS HERR & DAMFRISERING

Mariestadvägen 17 (mittemot Götasalen)

Tel. 765

SKÖVDE

Våra plutonchefselever och instruktörsaspiranter har visat framfötterna i en rad orienteringstävlingar. Bland de nybefordrade furirerna finns många fina ämnen såsom Åberg, Eriksson, Svensson, Wallgren m. fl. De har förstått svårt, liksom sina äldre kamrater, att slå snart 40-åriga serganten Strand som vinner det mesta.

Fäktarna, under fanj S Johanssons energiska ledning, är mycket reslystna. De har tävlat både i Stockholm och Trollhättan, Ystad och Uddevalla. Antalet avgivna och mottagna stötar har varierat med dagsformen. Ett par läroverkspojkar från stan har deltagit i vinterns träning, en trevlig form av militär kontakt.

MOTORSPORT.

Motorsportintresset vid regementet är ständigt stigande. Vid flera tävlingar i Skaraborgs O-serie har startat ända upp till tre lag i bilklassen. I mc-klassen har däremot svårigheterna varit större att kunna samla fulltaligt lag. Några individuella "knallresultat" har inte uppnåtts men flera goda lagresultat. Tyvärr satte bensinransoneringen ett hastigt stopp för vidare resultatförbättring inom O-serien. De flitigaste ekipagen har varit ate Rudhager—serg Claeson, kapt Sandstedt—löjtn Jundin, fanjunkarna Molin—Argus, fanj Jansson—serg Svensson och löjtnanterna Rudholm—Ljungné. Vid MM i bil i Enköping representerades regementet av ekipagen ate Rudhager—furir Pettersson plac 5/51, fanj Molin—serg Nilsson 31/51 och kapt Sandstedt—löjtn Jundin 35/51. Dessutom har ekipage deltagit i bl. a. "Skaraborgsnatta" och DM i Götene utan att allvarligt störa tätens inbördes placering.

Inom Motocykelorienteringen har ock-

Sekreterarens spalt

Väl mött söndagen den 15 september 1957 i Göteborg.

Arsmöte med Skövde-föreningen avhölls i Götasalen söndagen den 9. september 1956. Av föreningens medlemmar hade ca 85 infunnit sig. Sedan styrelse- och revisionsberättelser föredragits och styrelsen

så flera nyintresserade fylkats kring de garvade veteranerna, såsom öfurir B Karlsson och fänr Nylund, dock utan att nå de stora resultaten.

Bensinransonering stympar.

Sektionens främste har även i år serg N Nilsson varit, dock utan att nå upp till fjolårets förnämliga resultat.

Till MM i Ystad sändes ett lag bestående av serg Claeson med resultat 26/54, serg Nilsson 42/54, öfurir Johansson 45/54 och som reserv öfurir G Karlsson 47/54. I den av bensinransoneringen stympade Skaraborgs O-serie belade laget en femteplac bland femton deltagande lag. Utöver tidigare nämnda deltagare har i O-serien hedrande insatser gjorts av löjtn Bergerbrant. Med det intresse som vissats sporten under det gångna året och med det stöd sektionen har från chefshäll, hoppas vi på ett nytt framgångsrikt motorsportår utan hämmande bensinransonering.

Evert Argus.

beviljats ansvarsfrihet för det gångna arbetsåret företogs styrelseval.

Till styrelse valdes:

Översten m m B. Sandberg, ordf.
Överlärare G. Fridén, vice ordf.
Fanjunkare S Wirekog, sekreterare.
Fanjunkare B Öman, kassaförv.
Kapten T. Bodemark, redaktör.
Fanjunkare A Molin, 1. klubbmästare.
Öfurir L. Ehrling 2. klubbmästare.

Övriga styrelseledamöter äro Trädgårdsmäst Assar Andersson, Köpman K-G Jansson, Urmakarmästare F Ahlström (nyvald) samt Stabchefen T 2. Som ledamöter för Göteborgsföreningen: Konditormästare Bertil Nilsson och Herr Olle Söderberg samt för Malmö-sekt: Kapten/R Olov Molin.

Mälarmästare G Jansson, Igelstorp, vilken undanbett sig återval i styrelsen, kallades till hedersledamot. Hr Jansson har tillhört kamratföreningens styrelse sedan 1940 och föreningen sedan dess första år. Jansson erhöi Regementets plakett i silver för sitt arbete inom kamratföreningen i samband med att regementet avhöll korum i Skövde kyrka 17/12 1956.

Föreningen räknar f n 514 medlemmar. Av den utryckande åldersklassen 1956—1957 anslöt sig 185 till föreningen.

Beträffande årsmötet i höst pågår f n arbete inom styrelsen för att förlägga detta till Göteborg och avhålla samkväm tillsammans med "Göteborgarna".

Som Göteborgsföreningens ordförande

redan nämnt på ledande plats kommer under tiden 12.—15. september i

Hagstens Järnhandel AB

SKÖVDE

Tel. 28, 1428, 4028

SÄLJER

Järn - Maskiner - Redskap

Sport- och Hushållsartiklar

Cyklar

Skövde Bilbyrå

(FRITHIOF PETERSSON)

Försäljer: DUNLOP
FIRESTONE
GOOD-YEAR
TRELLEBORG

Utför vulkanisering, Topp- och
Helregummering i

MODERN GUMMIVERKSTAD

Mörkegatan 6 Telefon 575

Rakning under spång

(Teckning Bo Bojesen).

Om den noggranna marschen skall finnas också i den nya tyska hären är visst icke riktigt klart ännu, bestämt är emellertid att rakningsreglementet från 1931 är fortfarande oförändrat och det är värt citera en del ur.

1) Varje soldat måste veta att en oklanderlig rakning är det enda som är honom värdig. Rakningen är en måttstock för hans duktighet som soldat och ett värdefullt medel att skärpa manskapstukten.

2) Utbildning i rakning skall också

Göteborg att hållas en storstad försvarsutställning.

Tanken är att förlägga årsmötet till Göteborg söndagen 15/9. Härom kommer särskild kallelse att utgå.

Bussresa kommer ev att ordnas från Skövde, men rum för övernattning i Göteborg räknar styrelsen med att var och en ordnar för sig. Söndagen den 15 september kommer att firas med samtliga kamratföreningar i Göteborg och förbi-marsch för försvarsgrenscheferna, varför vi räkna med en stor anslutning från alla gamla och unga "Götaträngare".

Väl mött söndagen den 15 september.

Sekreteraren

kunna genomföras ute i terrängen och i ställningar, i synnerhet under rörelse framåt. De bästa resultaten uppstår genom tävlingar i rakning.

3) Kompanichefen har ansvaret för att hans kompani är ordentligt rakat. Han har dessutom ansvaret för att redskapen för rakning behandlas riktigt och skall undersöka detta en gång i månaden.

Sedan följer bland annat en lång beskrivning av hur en rakapparat ser ut. Rakkniv ingår tydligen icke i krigsutrustningen utan endast rakapparater, och om dessa heter det:

A. Ändamål: Rakapparat nr 31 är ett utrustningsmedel för att raka sig med. Det skall ge ansiktet den önskvärda slätheten, som är en nödvändighet vid varje framträdande i och utanför tjänsten.

B. Materialet: Rakapparaten är framställd av bästa stål och förenar den största motståndsförmåga med den elegantaste form. Apparaten för stabsofficerare är dessutom rostfri.

C. Delar: Rakapparatens delar är: a)

FRÅN KASSÖREN

De sedvanliga erinringarna:

1. Sänd in avgiften så fort Du fått tidningen med inbetalningskort;
 2. Skriv tydligt namn och adress på talongen (texta);
 3. Årsavgiften är som vanligt minst 3:— kronor, engångsavgiften 25:— kr.;
 4. Av föreningens 514 medlemmar ha ett hundratal icke inbetalt avgiften för år 1956. Känner Du Dig skyldig så sänd dubbel avgift denna gång.
- Föreningens postgirokontonummer 95882.

KAMRATFÖRENINGEN T 2
SKÖVDE

Kassören.

den egentliga apparaten, b) bladet, c) tillbehöret.

Till den egentliga apparaten hör 1) handtaget, 2) slutstycket, 3) mellanstycket...

O.s.v. O.s.v. Reglemente för rakning av tyska soldater är många sidor långt.

Lorentzons Byggnadsvaror

Skövde

Säljer och levererar:

Trävaror

ohyvlade och hyvlade samt listverk

Telefon: växel 3640

Byggnadsmaterial

såsom papp, plywood, träfiberplattor, mur- o, fasadtegel, dräneringsrör, taktegel, kalk, kalkstenshällar
Träimpregneringsmedel

HÄLLENBERGS

SKÖVDE
TELEFON VÄXEL 3630

är adressen när det gäller Edra bilproblem.

Modern verkstad — välsorterat lager — perfekt service.

BENSIN och OLJOR
DÄCK och SLANGAR
BÄRGNINGSBIL

Ankt.

försäljare

Napoleon

Som barn var Napoleon först och främst. I det militära låg han i. Som furir sköt han skarpt. Ofta sköt han upp idag, vad han kunnat skjuta upp under morgondagen. Redan vid tidig ålder var han en av de yngsta officerarna i den franska armén. Men ännu kunde väl ingen ana att han skulle bli världserövrare, vilket han ju ej heller blev.

Napoleons slagfärdighet förde honom över alla gränser och gjorde honom till vad han aldrig blev. Aldrig var han väl mäktigare än då han stod på toppen av sin glans.

Till det yttre var Napoleon utåtvänd, men sitt inre stack han aldrig under stolen. Han var en vän av rang och en älskare av naturen. De kulinariska böjelserna togo ofta ut sin rätt. Hans liv var hans hobby. Aldrig var han gladare än då.

Det var ingen tillfällighet att just han kom att utföra Napoleons verk. Han var en tid Frankrikes störste kejsare.

Han dog nära gammal.

(Ur det första Chalmersspex som skrivits på Prippens starköl).

Fin sergeant

Detta är generalmajor Ivor Hughes från London. Men hans titel är Serjeant at Arms.

Han är ordningens upprätthållare i House of Commons (Underhuset). En red närstående kan intyga, att hans föregångare fick knäcken, då en svensk turist på åhörarplats i Underhuset satt och ritade av Churchill. Vi råder den nya serjeanten: Håll ett öga på de svenska turisterna! Sedan ansparansutbildningen upphört och dåvarande körinstruktören Sven Broberg blivit kasernförvaltare, har svenska folket inga förebilder på hur man ska sitta kultiverat. Men det får man lära sig som

Uc regementsorder-pärmen

I Utnämningar

Fr o m 1/7 1956 till sergeanter vid trängtrp konstituerade sergeanterna O E S Andersson och B E Landström.

Fr o m 1/7 1956 till serg i trängtrp med förordnande vid trängtrp konstituerade serg N H Edsberg.

Fr o m 1/10 till kaptener vid trängtrp, utnämnda kaptenerna i samt förordnade kaptenerna vid trängtrp, löjtnanterna vid trängtrp A O G Sandstedt och C H Montgomery.

Fr o m 1/10 1956 till löjtnanter vid trängtrp fänrikarna vid trängtrp O N A Ottoson och G L Bergerbrant.

Fr o m 1/1 1957 har förordnade löjtn vid intkåren, löjtn vid I 8 H O Rune utnämnts till kapt i intkåren med förordnande såsom kapt vid intkåren.

Fr o m 1/4 1957 har C Fort till förvaltare i Ma 21 vid fortifikationskåren utnämnd

åskådare i underhuset. Och är man obildbar kastar vaktmästaren ut en. (Hänvisning för andra gången till en red närstående).

Förvaltare Broberg funderar kanske på att bli Ivor Hughes efterträdare om ett 10-tal år? Befattningen är tämligen välbetald: 2200 pund, d v s inemot 32.000 kr i årslön.

Red.

Schönborg & Söner

Bleck- & Plåtslageri

(Billingsstorpsvägen, Skövde).

Tel. verkstaden 352. Bost. ankn.

Tel. Bengt Schönborg bost. 3076.

Utför allt vad till yrket hör:

Taktäckningar.

Ventilationsanläggningar.

Alla slags arbeten i rostfritt.

Reparationer och målning av tak.

Fullgott arbete garanteras.

BETALD

ANNONSPLATS

fanjunkaren vid fortifikationskåren S O Broberg (förut T 2).

Fr o m 1/4 1957 har fälttygmästaren utnämnt och förordnat fanjunkaren vid trängtrp A H V Back att vara förvaltare vid fälttygkåren.

2 Förordnanden

Fr o m 1/7 1956 till överstelöjtn, majoren vid trängtrp N G Schyllander.

Fr o m 1/8 1956 löjtn/R C K S Greiffe, E B Nyhlén, C G Mac Key, A G Brigellius, L F Wretblad och H L Bergström såsom kapt/R.

Fr o m 1/9 1956 fänr/R G J Albåge såsom löjtn/R.

Fr o m 1/10 1956 och högst intill 1/7 1957 har fälttygmästaren meddelat serg vid trängtrp R S L Brönnestad vikaristförordnande i vakant tygskrivarbeställning.

Fr o m 29/8 1956 har tränginsp förordnat sergeanten vid trängtrp T E M Persson att upprätthålla en beställning såsom fanjunkare vid trängtrp samt sergeanterna i trängtrp Ljungwall och Österberg att vardera upprätthålla en beställning såsom sergeant vid trängtrp.

Fr o m 1/4 1957 till kapten i trängtrp, med förordnande som kapten vid trängtrp, löjtn vid trängtrp B L A Hallenberg.

Fr o m 1/4 1957 har fanj i trängtrp, serg vid trängtrp S A C Molin, förordnats att uppehålla en fanjbeställning vid trängtrp.

Fr o m 1/4 1957 serg i trängtrp, förordnade serg vid trängtrp K-G Ljungvall till serg vid trängtrp.

3 Förordnande i arvodesbefattning

Fanj Bäck förlängt förordnande såsom expuoff vid US fr o m 1/4 1957—1/4 1959

Fanj Bladh förlängt förordnande såsom stabsoff t v dock längst intill 1/10 1959.

4 Placeringar

Fr o m 1/10 1956 major Schyllander vid T 4.

Fr o m 1/10 1956 major Svallingsson vid US.

Fr o m 1/7 1956 löjtn Rune vid T 2.

Fr o m 7/9 1956 fänrikarna Nylund och Petri vid T 2.

Fr o m 28/1 1957 fänr Gärdén vid T 2.

Fr o m 1/4 1957 kapt Björnström vid arméstaben.

Fr o m 1/4 1957—31/3 1960 serg Rhodin vid JS, Kiruna.

5 Tjänstgöring

Kapt Almén vid övervakningskontingenten i Korea 29/1—31/7 1957.

Serg Nilsson vid FN-bat 19/11 1956—18/5 1957.

FRAN ATOMSKYDDSÖVNING

Här gäller att improvisera och vara beredd på allt.

Kapt Svensson vid T 1 o. löjtn Caribaum, Lv 7, vid T 2 fr o m 1/4 1957.

Löjtn Morell såsom repetitör vid US 7/1—31/8 1957.

6 Befordran

C trängtrp pkärer har till fanjunkare i trängtrp fr o m 1/9 1956 utnämnt sergeanterna vid trängtrp T E M Persson, S

Att bli officer vid T. 2

ter sig mycket gynnsamt för alla studenter, som ha bekymmer med yrkesvalet. Befodringsutskiktarna är bra — i regel 9 års tjänst som officer för att bli kapten — för dem som nu börjar sin militärutbildning.

Närmare upplysningar av rekryteringsofficeren vid T 2.

A C Molin, B A Spetz, S E H Skidell, T A F Söderberg och A L G Axelsson.

C trängtrp pkärer har till fanjunkare i trängtrp fr o m 1/12 1956: utnämnt sergeanten i trängtrp res N R Westin.

7 Nådevedermälen

H M Konungen har i nåder utnämnt till svärdsman fanj K E Nilsson.

H M Konungen har i nåder tilldelat 1. thv Ousbäck Vasamedaljen i guld 5te storleken.

8 Förtjänsttecken

Kapt Danell har tilldelats Ryttarolympiadens 1956 förtjänstmedalj.

9 Entledigande

Fanj Rask har av MB entledigats fr o m 1/1 1958 från innehavd arvodesbefattning som föreståndare för FBK.

10 Avförda ur rullorna (p g a uppnådd åldergräns)

Fanj/R E C B Frösling fr o m 8/9 1956. Löjtnanterna i armén K R Hedström och O A Broman fr o m 1/1 1957.

TRÄ- o. BYGGNADSMATERIAL

Gustaf Törling AB

Tel. växel 2240

Skövde

Allt i golvmaterial

TÖRLING GOLV AB

Den pigge

och glade 15-årige springpojken "Sverre" hos Dahllins järnhandel kom till kasern i ett ärende. Han passade på att avnjuta åsynen av exercisen med de nyinrykta soldaterna på kaserngården och fick se att instruktörerna gick omkring med långa käppar. (D v s en måttsticka för att kontrollera att luckor och avstånd äro reglementsensliga). Den glade "Sverre" blev allvarligare och allvarligare, ty käppen var en nyhet, som utbildningsavdelningen ej orienterat honom om. Frågade därför förrådsförman Akemo som passerade: "Ha de den där käppen till att slå dem med?" Akemo förklarade funktionen. Uttrycket av fasafull undran förbyttes mot dito av synbar lättnad i Sverres "nylle", enligt Akemo.

Major Waldén inspekterar 9. komp (efter vad öfuri Jonsson berättar). Därvid frågar han vad soldaterna få ha i skåpet.

W: "Får ni ha choklad?"

Soldaten: "Ja!"

W: "Får ni ha korb?"

Soldaten: "Nej!"

W: "Varför det?"

Soldaten: "Det kan komma röttor i skåpet!"

W: "Har ni rättor på 9 komp?"

Soldaten: "Nej, men vi ha ingen korb heller!"

Arkivofficeren på T.2

har efter månadslånga trägna arkivforskningar funnit mycket av vikt att publicera. Då sekretessbestämmelserna hindrar offentliggörande vill han bara anmäla, att i garnisonsarkivet i Fort Riley, USA, har påträffats en garnisonsordr, daterad år 1845, av följande lydelse:

1) Personer tillhörande granisonen, som skjuter bufflar på exercisplatsen, skall se till att de inte träffar kommandantens fönster.

2) Officerare får icke försöka rida på vilda bufflar i manskaps åsyn.

3) Officerare erinras om bestämmelserna i instruktionens paragraf 107 om skyldighet att bära helskägg.

4) Den kompanichef som under det kommande året sköter sina hästar bäst, får vid årets slut ett fat whisky i premie.

5) Officer, som på grund av onykterhet ej kan tjänstgöra vid nyårsparaden, är skyldig att ställa annan i sitt ställe.

Kapten Landin har varit på fältövning i Skåne och berättar efter hemkomsten för kapten frih Funck, att han och flera kamrater kört om Åhus och köpt rökt ål med sig hem.

Funck: "Åh fan! Ha ni varit i Skåne och ålat!"

Redaktören, kapten Bodemark

... på jakt efter manuskript.

(Ljug!) Någon jakt behövs ej, så villiga som alla kamrater äro att skriva. Det gäller faktiskt denna gång att väga manuskripten på apoteksväg med tanke på platsutrymmet (skryt!)

Ännu lever Götaträngaren, trots tidningsdöden! Apropå det har Picture Post, vår stora engelska bildtidningskollega (hm) i London måst nedläggas. Annonserna, som givit tidskriften den ekonomiska ryggraden, har överförts till den kommersiella televisionen.

Vi kunna däremot fortsätta att utgiva Götaträngaren så länge television saknas i Skövde, så länge annonsredaktören fanjunkare Öhman är lika energisk och så länge annonsörer och manuskriptförfattare hjälpa oss.

Redaktionskommittén i år, förutom ovan nämnde och min egen ringhet, har bestått av:

Kapten Wally, fanjunkarna Argus (idrottsredaktör), Lingnert, Wireskog, Mullin, överfurierna Andersson, S. A. Norén och Ehrling.

Till mina ädla medhjälpare ovan, manuskriptförfattare och annonsörer, ett varmt tack.

Inför 1958 års nummer en liten uppmaning. Spaltutrymmet är ej obegränsat. Kom in med bidrag i tid.

Men ingen rusning!

RED.

Axelsson & Nystedt

Svetsningsfirma

Tel. 4049

ERIKSDAL Skövde

Tel. 4049

Tillverkar Järnkonstruktioner.

Grovplåtslageri.

Tillverkar och svetsar OLJETANKAR i fastigheter.

Specialité: Rostfritt, Aluminium, Koppar, Zinklegeringar.

Införda offert.

Skövde **AUTO-SERVICE**

KARLSSON & LARSSON

HAVSTENA, SKÖVDE

Tel. Kontoret 271 Verkstad och lager 4003

Serviceverkstad för

MERCEDES, HILLMAN, SAAB,
CITROEN och IFA

Bliv abonnent

- i -

FALCKS RÄDDNINGSKÅR

EFFEKTIVT — BILLIGT — INTERNATIONELLT

Ring distriktinspektör David Jönsson och begär närmare upplysningar

FALCKS RÄDDNINGSKÅR AB

Distriktskontoret i Skaraborgs län

Tel. 271 SKÖVDE Tel. 271

CYKELCENTRALEN SKÖVDE

(K.-G. Jansson)

Tel. affären 152
ankn. bostad 152
kontor 3552

CYKLAR

MOTORCYKLAR

MOPEDER

RESERVDELAR

CAMPING

REPARATIONER

SPORT

— Vinsten från "Markan" går till regementets lägerkassa. Avkastningen från denna bestrider kostnaderna under rubriken "manskapets nytta och nöje".

— Därför gynnar Du dig själv genom att Du gynnar "Markan" ...

... sade regementsintendenten, kapten G. Almén!

